

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาความสามารถในการแข่งขันของสินค้าหมวดเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มนี้จะทำการศึกษาในหมวดสินค้าสามประเภทคือ หมวดเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้าทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้าทอ และผ้าฝืน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทก่อนหน้า

โดยในการศึกษานี้จะทำการศึกษาโดยทำการวิเคราะห์จากการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดและการขยายตัวของมูลค่าสินค้าที่มาจากประเทศไทย เปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศคู่แข่งโดยประเทศคู่แข่งที่น่าเปรียบเทียบนั้นจะแบ่งเป็นสองกลุ่มโดยพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดในปี ที่เป็นปีแรกทำการพิจารณาคือกลุ่มที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงและกลุ่มที่ส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับประเทศไทยซึ่งกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่เป็นคู่แข่งของประเทศไทยอย่างชัดเจน

5.1 การศึกษาสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา

5.1.1 ผลการวิเคราะห์สินค้าหมวดเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้าทอ

HS 6201 เสื้อโค้ต, เสื้อคลุม และเสื้อแจ็กเก็ตชายที่ทำจากผ้าทอ (Men's and boys' coats, capes, cloaks and jackets, not knitted or crocheted)

จากการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดพบว่า ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงนั้น มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่ลดลง โดยประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างรุนแรงที่สุดคือ เกาหลีใต้ รองลงมาคือ ฮองกง และไต้หวัน ในกรณีของเกาหลีใต้นั้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสูญเสียความสามารถในการแข่งขันไปแล้ว เนื่องจากการที่เกาหลีใต้มีส่วนแบ่งตลาดลดลงเป็นเพราะการหดตัวของมูลค่าสินค้าหมวดนี้จากเกาหลีใต้อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของฮองกงและไต้หวันลดลงเนื่องจากไม่สามารถตอบรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำนั้น จีนเป็นประเทศที่มีความโดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี 1994 โดยมูลค่าสินค้าจากจีนขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าตลาด สำหรับกลุ่มประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกับไทยนั้น ได้แก่ ศรีลังกา ฟิลิปปินส์ และ มาเก๊า ศรีลังกาน่าจะเป็นคู่แข่งในระดับเดียวกันที่สำคัญของไทย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับส่วนแบ่งตลาดของศรีลังกาใกล้เคียงกับไทย แต่ประเด็นที่น่าสนใจคือ ในช่วงปี 1995-1997 นั้น ตลาดมีการขยายตัว และศรีลังกาและไทยต่างก็มีการขยายตัวของสินค้าของตนสูงกว่าอัตราการขยายตัวของตลาด แต่ศรีลังกามีอัตราการขยายตัวสูงกว่าไทย

HS 6202 เสื้อโค้ต, เสื้อคลุม และเสื้อแจ็กเก็ตสตรีที่ทำจากผ้าทอ (Women's and Girls' coats, capes, cloaks and jackets, not knitted or crocheted)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของแต่ละประเทศพบว่า ส่วนแบ่งตลาดของฮ่องกง และเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงมีที่ต่ำลง และเมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าของสองประเทศนี้เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดแล้ว ไม่มีความได้เปรียบจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเกาหลีใต้นั้นมีการหดตัวอย่างต่อเนื่องกระทั่งในปี 1997 ซึ่งตลาดมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 23.12 แต่เกาหลีใต้มีการขยายตัวเพียงร้อยละ 3.64 เท่านั้น

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำนั้น จีนเป็นประเทศที่มีความโดดเด่นมากที่สุด เนื่องจากสามารถรักษาส่วนแบ่งตลาดของตนไว้ในระดับที่สูงมาก ในขณะที่ประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกับไทย ได้แก่ ศรีลังกา ฟิลิปปินส์ อินเดีย และบังคลาเทศ นั้น ฟิลิปปินส์เป็นเพียงประเทศเดียวที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความสามารถในการแข่งขันด้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับไทย สำหรับประเทศอื่น ๆ ได้แก่ ไทย ศรีลังกา อินเดีย และบังคลาเทศ ยังมีส่วนแบ่งตลาดที่ใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าแล้ว ทั้งศรีลังกา อินเดีย และบังคลาเทศ มีอัตราการขยายตัวที่สูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศรีลังกาเป็นคู่แข่งที่น่าจับตามองมากที่สุดเนื่องจากมีอัตราการขยายตัวที่ได้เปรียบไทยอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 1995

HS 6204 เสื้อสูทสตรีและส่วนประกอบที่ทำจากผ้าทอ (Women's and girls' suits and ensembles, not knitted or crocheted)

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดพบว่า สินค้าประเภทนี้เป็นอีกประเภทหนึ่งที่ประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างฮ่องกง และเกาหลีใต้ มีความสามารถในการแข่งขันลดลง สำหรับประเทศส่วนแบ่งตลาดที่น่าจับตามองมากที่สุดคือ เม็กซิโก ซึ่งมีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในอัตราที่สูงมากอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเกือบจะมีส่วนแบ่งใกล้เคียงกับจีน ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดสูงมาก่อน สำหรับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทยได้แก่ ศรีลังกา และบังคลาเทศ ก็ยังคงเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย เนื่องจากยังคงมีส่วนแบ่งตลาดที่ใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีความเป็นไปได้ที่ศรีลังกาจะมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าแล้ว ศรีลังกา มีการขยายตัวมาโดยตลอด จึงมีแนวโน้มที่ทำให้ความสามารถในการส่งออกของไทยลดลง

HS 6205 เสื้อเชิ้ตผู้ชายที่ทำจากผ้าทอ (Men's and boys' shirts, not knitted or crocheted)

จากส่วนแบ่งตลาด จะเห็นได้ว่า ถึงแม้ส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างฮ่องกง และเกาหลีใต้ จะมีแนวโน้มที่ลดลงก็เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป แสดงว่าตลาดยังคงมีความต้องการสินค้าที่มาจากประเทศที่มีการพัฒนาสูงอยู่ แต่อยู่ในอัตราที่น้อยลง ในขณะที่เดียวกันในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ เห็นได้อย่างชัดเจนว่าจีนมีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างรวดเร็วในขณะที่บังคลาเทศมีแนวโน้มที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งสองประเทศนี้มีส่วนแบ่งตลาดตลาดใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปได้ว่า การที่ส่วนแบ่งตลาดของจีนลดลง เนื่องจากจีนมีความสามารถในการแข่งขันลดลง และบังคลาเทศมีความสามารถแข่งขันสูงขึ้น จึงแย่งส่วนแบ่งตลาดไปจากจีน

สำหรับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทยคือ มาเก๊า จะเห็นได้ว่า ไทยมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับมาเก๊า เนื่องจากตั้งแต่หลังปี 1994 ไทยมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงกว่ามาเก๊า โดยจุดเปลี่ยนระหว่างไทยกับมาเก๊า คือ ปี 1995 เนื่องจากในปี 1995 ตลาดขยายตัวร้อยละ 8.04 มาเก๊าขยายตัวร้อยละ 15.38 ในขณะที่ไทยมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 63.64 และในปี

1997 ความแตกต่างระหว่างส่วนแบ่งตลาดของไทยและมาเก๊าเพิ่มขึ้นเนื่องจากในปีนั้น ตลาดขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.19 ประเทศไทยขยายตัวในอัตราร้อยละ 18.41 แต่มาเก๊ากลับมีการหดตัวลงในอัตราร้อยละ 6.06

HS 6206 เสื้อเชิ้ต และเสื้อชุดสตรีที่ทำจากผ้าทอ (Women's and girls' blouses, shirts and shirt-blouses, not knitted or crocheted)

ส่วนแบ่งตลาดของสินค้าประเภทนี้แสดงให้เห็นว่า ตลาดสหรัฐมีความต้องการสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาสูงน้อยลง ซึ่งในที่นี้จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งตลาดของฮ่องกง และเกาหลีใต้ มีแนวโน้มที่ลดลง ในขณะที่จีนเองก็ยังคงมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงอยู่ และอินเดียก็เป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอีกประเทศหนึ่งที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่เพิ่มขึ้น

สำหรับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกับไทยคือ เม็กซิโก และฟิลิปปินส์ นั้น เมื่อเปรียบเทียบไทยกับเม็กซิโกจะพบว่า ในช่วง 2 ปีแรกที่ทำการศึกษา ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่า แต่ในปี 1994 เม็กซิโกมีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าที่สูงมาก ในขณะที่ตลาดหดตัว และไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งทำให้เม็กซิโกเริ่มมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าไทย และเม็กซิโกยังคงมีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าไทยมากขึ้นทุก ๆ ปี สำหรับฟิลิปปินส์นั้นยังคงมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทยมาก แต่เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าแล้ว มีความเป็นไปได้ว่าในอนาคตอันใกล้ ฟิลิปปินส์น่าจะมีความสามารถในการแข่งขันเหนือไทย

HS 6207 เสื้อกั๊ก, ชุดชั้นใน, ชุดนอน, เสื้อคลุมยาว และเสื้อคลุมอาบน้ำที่ทำมาจากผ้าทอ (Men's and boy's singlets and other vests, underpants, briefs, nightshirts, pyjamas, bathrobes, dressing gowns and similar articles, not knitted or crocheted)

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาด มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ทั้งจีนและฮ่องกง มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงทั้งที่ตลาดขยายตัว ซึ่งอาจจะชี้ให้เห็นว่า ตลาดสหรัฐมีความต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาสูงเช่น ฮ่องกงลดลงในขณะเดียวกัน การที่ตลาด

สหรัฐมีความต้องการสินค้าจากจีน ซึ่งมีการพัฒนาต่ำ และสินค้ามีราคาต่ำกว่าก็อาจเป็นเพราะว่า สินค้าจากจีนมีคุณภาพไม่ดีพอ และอาจมีสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอื่น ๆ ที่ราคาต่ำกว่า

เมื่อพิจารณาจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ และมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทย ได้แก่ เอลซัลวาดอร์ ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา และเม็กซิโก พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศเหล่านี้ รวมทั้งไทยมีแนวโน้มที่สูงขึ้น แต่ในปี 1996 เป็นต้นมา ส่วนแบ่งตลาดของเอล ซัลวาดอร์ ฟิลิปปินส์ และเม็กซิโก มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ไทยมีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างมาก ทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้อยกว่าทั้งสามประเทศนี้ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงรักษาความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าศรีลังกาโดยตลอด นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยมีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าอย่างมาก ในขณะที่เอล ซัลวาดอร์มีการหดตัวลง ซึ่งทำให้ส่วนแบ่งตลาดของไทยมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของเอลซัลวาดอร์มีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ไทยจะสามารถมีความสามารถในการแข่งขันที่ดีขึ้นโดยเปรียบเทียบ

HS 6211 ชุดว่ายน้ำ, ชุดสกี และส่วนประกอบที่ทำจากผ้าทอ (Swimwear, ski suits and articles of apparel, not knitted and crocheted)

ส่วนแบ่งตลาดในสินค้าประเภทนี้ของแต่ละประเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ และมีค่าใกล้เคียงกัน โดยในปี 1992 ส่วนแบ่งตลาดของ เม็กซิโก ไทย มาเลเซีย บังคลาเทศ อินโดนีเซีย และปากีสถาน มีค่าเป็นร้อยละ 4.25, 3.67, 3.56, 3.53, 3.42 และ 3.40 ตามลำดับ แต่ในปี 1993 ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสามารถในการแข่งขันสูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากประเทศไทยมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 47.06 แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า อินโดนีเซียสูงถึงร้อยละ 56.25 ซึ่งในปีต่อมาคือ ปี 1994 อินโดนีเซียมีส่วนแบ่งสูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่าง และบังคลาเทศก็มีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าไทย ในขณะที่มาเลเซีย และปากีสถานมีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง

ตั้งแต่ปี 1995 เป็นต้นมา ประเทศไทยก็มีความสามารถในการแข่งขันด้อยกว่า อินโดนีเซีย บังคลาเทศ และเม็กซิโก ในขณะที่มาเลเซีย และปากีสถาน ยังคงมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลง ดังนั้น จึง

สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ต่ำกว่า อินโดนีเซีย บังคลาเทศ และเม็กซิโก แต่มีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่ามาเลเซีย และปากีสถาน อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ในปี 1997 ส่วนแบ่งตลาดของไทยลดลงเหลือร้อยละ 4.18 ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของปากีสถานกลับเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 8.17 และเมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้า พบว่า ในขณะที่ตลาดหดตัวในอัตราร้อยละ 7.46 และไทยมีมูลค่าสินค้าในตลาดสหรัฐฯ ลดลงถึงร้อยละ 18.64 ในขณะที่ปากีสถานมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 37.04 จึงเป็นที่น่าจับตาว่าในอนาคตอันใกล้ไทยจะยังคงสามารถรักษาความสามารถในการแข่งขันให้เหนือกว่าปากีสถานได้ต่อไปหรือไม่ เพราะสำหรับมาเลเซียนั้นมีการหดตัวของมูลค่าสินค้านำเข้าอย่างต่อเนื่อง จึงไม่น่าจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทยในอนาคต

HS 6217 ส่วนประกอบของเสื้อผ้าอื่น ๆ (Other made-up clothing accessories; part of garments or of clothing)

ในตลาดสินค้าประเภทนี้ เดิมได้หวัน และเกาหลีใต้ซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูง เป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูง และประเทศที่รองลงมาคือจีน ซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำกว่า แต่จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดแสดงให้เห็นว่า ส่วนแบ่งตลาดของไต้หวันและเกาหลีใต้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ปี 1994 ในขณะที่จีนเองนั้นมีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 1994 ซึ่งอาจจะชี้ให้เห็นได้ว่า จีนมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงกว่า เนื่องจากตลาดมีความต้องการสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ซึ่งมักมีราคาถูกมากยิ่งขึ้น

สำหรับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกับไทยคือ ปากีสถาน และอินโดนีเซีย ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบไทยกับปากีสถาน จะพบว่า ตั้งแต่ปี 1992-1996 ปากีสถานมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงกว่าไทย แต่จากการขยายตัวของมูลค่าของไทยที่สูงมากตั้งแต่ปี 1996 และปากีสถานมีการหดตัวในมูลค่าสินค้า ทำให้ในปี 1997 ไทยมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าปากีสถาน และมีแนวโน้มว่าไทยจะมีความสามารถในการแข่งขันที่เหนือกว่าปากีสถานในอนาคต สำหรับอินโดนีเซียนั้นถึงแม้จะมีการขยายตัวในมูลค่าสินค้าบ้าง แต่ก็เป็นที่ไปในอัตราที่ต่ำ ดังนั้น ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อินโดนีเซียจึงยังคงมีส่วนแบ่งตลาดที่ต่ำเช่นเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีความสามารถ

ในการแข่งขันที่ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งเดิม

จากการศึกษาสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าทอในตลาดสหรัฐอเมริกา พบว่าโดยภาพรวมนั้น ในสินค้ารายการที่มีบทบาทมากมายรายการของประเทศไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแรงงานราคาถูกจึงทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าของไทยต่ำ ซึ่งส่งผลให้ราคาสินค้าของประเทศไทยค่อนข้างต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง นอกจากนี้แนวโน้มของประเทศไทยที่มีการพัฒนาสูงเช่น ฮังการี สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ ก็เป็นไปในทางที่ลดลง จึงทำให้ส่วนแบ่งตลาดในส่วนที่เคยเป็นของประเทศไทยที่มีการพัฒนาสูงเหล่านี้เปลี่ยนมาเป็นของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำซึ่งย่อมเป็นที่แน่นอนว่าประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับผลดีจากการที่ตลาดสหรัฐมีความต้องการสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาสูงลดลง

แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ในการศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขัน แต่จากการศึกษาสินค้าบางรายการก็สัญญาณแสดงให้เห็นเช่นกันว่าประเทศไทยกำลังถูกไล่หลังมาจากประเทศคู่แข่งที่มีการพัฒนาต่ำอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเม็กซิโกเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวมากที่สุดของประเทศไทย เนื่องจากถ้าหากประเทศเม็กซิโกสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและราคาใกล้เคียงกับสินค้าจากประเทศไทย ก็จะมีความเป็นไปได้ที่สูงมากที่ประเทศไทยจะต้องสูญเสียส่วนแบ่งตลาดไป เนื่องจากเม็กซิโกมีข้อได้เปรียบเหนือประเทศไทยอยู่ 2 ประการได้แก่ เม็กซิโกมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้สหรัฐอเมริกามากกว่าประเทศไทยจึงทำให้เม็กซิโกมีต้นทุนค่าขนส่งต่ำกว่าไทยซึ่งจะทำให้สินค้าจากเม็กซิโกมีราคาถูกกว่าไทยมากขึ้น อีกประการหนึ่งก็คือ เม็กซิโกและสหรัฐต่างก็เป็นประเทศสมาชิกข้อตกลงเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (NAFTA) ซึ่งทำให้การนำเข้าสินค้าจากเม็กซิโกมีความสะดวกมากกว่าการนำเข้าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มสมาชิก

5.1.2 ผลการวิเคราะห์สินค้าหมวดเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้ายัด

ผลการศึกษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งในสินค้าหมวดเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้ายัดมีดังต่อไปนี้

HS 6101 เสื้อโค้ต, เสื้อคลุม และเสื้อแจ็กเก็ตผู้ชายที่ทำมาจากผ้าดก (Men's and boys's coats, capes, cloaks and jackets)

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาด พบว่า ในปี 1992 ไต้หวัน และจีน มีส่วนแบ่งตลาดสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ โดยมีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ 16.22 และ 12.79 ตามลำดับ แต่ก็มีส่วนลดลงในปีต่อ ๆ มาโดยลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ประเทศที่มีการพัฒนาต่ำไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย ศรีลังกา และเม็กซิโก ต่างมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นโดยลำดับ

เมื่อพิจารณาว่าประเทศใดเป็นคู่แข่งกับประเทศไทยบ้าง พบว่าในปี 1992 ประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทยคือ อินโดนีเซีย ศรีลังกา และเม็กซิโก โดยมีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ 0.48 0.98 และ 0.25 ตามลำดับ ในขณะที่ประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 0.66 และตั้งแต่ปี 1993 ถึง 1995 ประเทศไทยสามารถมีส่วนแบ่งตลาดเหนืออีกสามประเทศเหล่านั้นได้ แต่อย่างไรก็ตามในปี 1996 เม็กซิโกที่เริ่มมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าที่สูงมากนับตั้งแต่ปี 1995 ก็เริ่มมีส่วนแบ่งตลาดเหนือประเทศไทย

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละกับ อินโดนีเซีย ศรีลังกา และเม็กซิโกแล้ว จะเห็นได้ว่า เม็กซิโกเป็นประเทศคู่แข่งที่สำคัญที่สุดของไทย เนื่องจากเมื่อพิจารณาการขยายตัวในตลาดแล้ว เม็กซิโกและไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ทว่าเม็กซิโกมีความได้เปรียบมาโดยตลอด ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ใช่ว่าอินโดนีเซียและศรีลังกาจะไม่ใช่คู่แข่งสำคัญของไทย เพราะถึงแม้ว่าส่วนแบ่งตลาดของทั้งสองประเทศนี้จะน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย แต่ทั้งสองประเทศนี้ก็มีการขยายตัวที่ค่อนข้างสูง และในปี 1997 ทั้งเม็กซิโก อินโดนีเซีย และศรีลังกา ต่างก็มีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าไทย ดังนั้น ในระยะสั้นนั้นประเทศไทยน่าจะยังคงมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหรัฐฯ แต่ในระยะยาวนั้นเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน อย่างน้อย เม็กซิโก ซึ่งเคยมีส่วนแบ่งตลาดน้อยกว่าไทยกว่าเท่าตัว ก็ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า สามารถขยายตัวกระทั่งมีส่วนแบ่งตลาดเหนือไทย และอาจเป็นไปได้ว่า อินโดนีเซีย และศรีลังกาก็อาจจะทำได้ในอนาคต

HS 6102 เสื้อโค้ต, เสื้อคลุม และเสื้อแจ็กเก็ตสตรี (Women's and girls' coats, capes, cloaks and jackets)

ในปี 1992 ประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงคือ ฮังการี ไต้หวัน และสิงคโปร์ ซึ่งจัดว่าเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูง โดยส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 20.43, 14.71 และ 11.30 ตามลำดับ แต่ทั้งสามประเทศนี้ก็มีแนวโน้มของส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่ลดลง ซึ่งอาจจะเป็นสัญญาณที่ชี้ให้เห็นว่า ตลาดสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาสูงลดลง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำมากขึ้น

เมื่อพิจารณาประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ คือ ประเทศไทย เม็กซิโก และอินโดนีเซีย ซึ่งต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกัน พบว่ามีเพียงประเทศไทย และเม็กซิโกเท่านั้นที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น ในขณะที่อินโดนีเซียมีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 1992-1995 โดยภาพรวมแล้ว เม็กซิโกสามารถตอบสนองตลาดได้ดีกว่าประเทศไทย โดยพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในตลาด ดังนั้น เม็กซิโกจึงมีความเป็นคู่แข่งที่น่าจับตามองมากของไทย แต่ก็ไม่ใช่ว่าประเทศอย่างอินโดนีเซียจะไม่ใช่คู่แข่งของไทย เพราะว่าเมื่อพิจารณาต่ออัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากอินโดนีเซีย จะเห็นได้ว่าการขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น แม้ว่าจะต่ำกว่าไทย

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยก็ยังคงมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหรัฐฯ อยู่ อย่างน้อยก็ในระยะสั้น ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยก็น่าจะได้รับผลดีจากการที่ตลาดมีความต้องการสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีราคาต่ำมากขึ้น แต่เพื่อความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวของไทย ก็คงไม่สามารถใช้ความได้เปรียบจากการที่มีราคาสินค้าต่ำได้ตลอดไป และมีความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องสร้างข้อได้เปรียบให้เหนือกว่าประเทศอื่น เพราะอย่างน้อยคู่แข่งของไทยอย่างเม็กซิโกก็มีข้อได้เปรียบหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นทำเลที่ตั้ง ซึ่งทำให้ต้นทุนค่าขนส่งลดลง รวมถึงการที่เม็กซิโกเป็นประเทศสมาชิก NAFTA ด้วย

HS 6103 เสื้อสูทผู้ชาย และส่วนประกอบ (Men's and boys' suit and ensembles)

ในปี 1992 ประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับส่วนแบ่งตลาดของไทยคือ ฮังการี และจีน โดยมีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 4.50 และ 4.89 ตามลำดับ และส่วนแบ่งตลาดของไทยมีค่าเท่ากับร้อยละ 4.20 แต่สิ่งที่สามารถเห็นได้จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของไทยและจีนมีความคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างจากฮังการีอย่างชัดเจน โดยส่วนแบ่งตลาดของไทยเพิ่มขึ้นในช่วงปี 1993-1995 ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของจีนเพิ่มในช่วงปี 1992-1994 แต่สิ่งที่เหมือนกันคือ ส่วนแบ่งตลาดของทั้งจีนและไทยลดลงในปี 1996 และกลับเพิ่มขึ้นในปี 1997 ในขณะที่นับตั้งแต่ปี 1993 เป็นต้นมา ฮังการีมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจชี้ได้ว่าประเทศที่มีการพัฒนาต่ำซึ่งมีค่าแรงงานต่ำเช่นจีนหรือไทย มีความสามารถในการแข่งขันเหนือฮังการีซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ

เมื่อพิจารณาประเทศที่มีระดับการพัฒนาต่ำ ได้แก่ จีน ไทย อินโดนีเซีย เม็กซิโก และฟิลิปปินส์ ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 เท่ากับร้อยละ 4.89, 4.20, 4.54, 2.30 และ 1.67 ตามลำดับ แต่สิ่งที่น่าจับตามองคือ อินโดนีเซีย เม็กซิโก และฟิลิปปินส์ ต่างเป็นประเทศที่มีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในทางที่เพิ่มขึ้น มีเพียงฟิลิปปินส์เท่านั้นที่มีท่าทีว่าจะมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลง เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในตลาดของแต่ละประเทศ ในขณะที่ตลาดมีการขยายตัวในปี 1995-1997 ทั้ง จีน ไทย อินโดนีเซีย เม็กซิโก และฟิลิปปินส์ ต่างก็มีมูลค่าสินค้าของตนในอัตราที่เพิ่มขึ้น แต่ทว่าการขยายตัวของอินโดนีเซีย และเม็กซิโก เป็นคู่แข่งที่น่ากลัวของไทยมากกว่าจีนและฟิลิปปินส์ ในปี 1997 ส่วนแบ่งตลาดของไทย อินโดนีเซีย และเม็กซิโกเท่ากับร้อยละ 3.67, 5.67 และ 23.31 ของมูลค่าการนำเข้ารวมของสินค้าประเภทนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกับในปี 1992 แล้ว ส่วนแบ่งตลาดของไทยลดลงเล็กน้อย ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของอินโดนีเซียและเม็กซิโกเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ในอนาคต

HS 6105 เสื้อเชิ้ตผู้ชาย (Men's and boys' shirts)

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของแต่ละประเทศ จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาสูง เช่น ฮังการี และสิงคโปร์ มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะเป็นการชี้ให้เห็นว่า ตลาดสหรัฐมีความต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาสูงน้อยลง เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ได้แก่ ปากีสถาน ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และอินเดีย โดยจะเริ่มจากการพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากแต่ละประเทศเปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาด พบว่า ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาด้านสินค้าประเภทนี้มีการขยายตัวมากอย่างต่อเนื่อง แต่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำพบว่า ประเทศไทยและอินโดนีเซียมีการตอบสนองต่อการขยายตัวของตลาดได้ดีในระยะแรก แต่นับตั้งแต่ปี 1995 เป็นต้นมา ทั้งประเทศไทยและอินโดนีเซียก็ไม่สามารถตอบสนองการขยายตัวได้อย่างเต็มที่ สำหรับฟิลิปปินส์นั้นโดยภาพรวมนั้นไม่สามารถสร้างความได้เปรียบจากการขยายตัวของตลาดได้เลย ในขณะที่ปากีสถานและอินเดีย มีการตอบสนองการขยายตัวของตลาดได้อย่างเต็มที่ จึงสามารถสร้างความได้เปรียบจากการขยายตัวของตลาด โดยจะเห็นได้จากการที่ปากีสถานและอินเดียมียุทธการขยายตัวของมูลค่าสินค้าของตนสูงกว่าอัตราการขยายตัวของตลาด แต่อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 1996-1997 ปากีสถานมีการชะลอตัวลง แต่อินเดียยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาความสามารถในการแข่งขัน จากส่วนแบ่งตลาดพบว่า ในปี 1992 ประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทยคือ อินโดนีเซีย โดยส่วนแบ่งตลาดของไทยและอินโดนีเซียเท่ากับร้อยละ 6.15 และ 6.10 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าประเภทนี้โดยรวมของสหรัฐฯ พบว่าถึงแม้ว่าทั้งประเทศไทยและอินโดนีเซียจะมีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดคล้ายคลึงกัน แต่ส่วนแบ่งตลาดของอินโดนีเซียลดลงมากกว่าของไทย ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันเหนือคู่แข่งเดิมคือ อินโดนีเซีย แต่ก็ไม่อาจสรุปได้ว่า ประเทศไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ เนื่องจากประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับประเทศคู่แข่งอย่างปากีสถาน และอินเดีย ที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยจะเห็นได้ว่าส่วนแบ่งตลาดของปากีสถานและอินเดียมียุทธการใกล้เคียงกับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูง ๆ ในปี 1992 อย่างฮังการี และฟิลิปปินส์

HS 6106 เสื้อเชิ้ต และเสื้อชุดสตรี (Women's and girls' blouses, shirts and shirt-blouses)

ความต้องการสินค้าในหมวดนี้ของสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะต้องการสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาสูง เช่น ฮังการี ไต้หวัน และสิงคโปร์ลดลง เนื่องจากประเทศเหล่านี้มีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของประเทศอื่น ๆ คือ จีน ไทย มาเก๊า และเม็กซิโก พบว่าแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของจีน มาเก๊า และเม็กซิโก มีทิศทางที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง

เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากแต่ละประเทศเปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาดพบว่า จีน มาเก๊า และเม็กซิโก มีความได้เปรียบจากการขยายตัวของตลาด โดยทั้งสามประเทศนี้มีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าอย่างต่อเนื่อง และขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของตลาด ในขณะที่ประเทศไทยไม่สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้ดีนัก จะเห็นได้ว่า ในปี 1993 เป็นการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงมาก ทำให้ส่วนแบ่งตลาดของไทยลดลงอย่างรวดเร็ว โดยในปี 1993 นั้น ตลาดหดตัวจากปี 1992 ร้อยละ 8.58 ในขณะที่มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยในปี 1993 ลดลงจากปี 1992 ถึงร้อยละ 42.56 และอีกครั้งในปี 1996 ที่ตลาดขยายตัวจากปี 1995 เพียงร้อยละ 3.01 ในขณะที่ประเทศไทยกลับหดตัวสูงถึงร้อยละ 20.61 จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ อย่างน้อยก็เปรียบเทียบกับจีน มาเก๊า ซึ่งเคยเป็นคู่แข่งเดิมที่เคยมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกัน

HS 6107 ชุดชั้นใน, ชุดนอน และเสื้อคลุมอาบน้ำผู้ชาย (Men's and boys' underpants, briefs, nightshirts, pyjamas, bathrobes, dressing gowns and similar articles)

ประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างฮังการี ซึ่งในปี 1992 เป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูง มีแนวโน้มที่มีส่วนแบ่งตลาดลดลง สำหรับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงไทยคือ ฮอนดูรัส อิสราเอล เม็กซิโก และจีน เมื่อทำการเปรียบเทียบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด พบว่า มีเพียงฮอนดู

รัฐ และไทยเท่านั้นที่มีแนวโน้มไปในทางที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ จีนและเม็กซิโก มีแนวโน้มที่ลดลงจนถึงปี 1995 จึงมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกครั้ง สำหรับส่วนแบ่งตลาดของอิสราเอลมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงในช่วงที่ค่อนข้างแคบ

เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาด พบว่า ทั้งฮอนดูรัสและไทยต่างก็สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของตลาด ซึ่งเป็นการขยายตัวมาโดยตลอด และการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากฮอนดูรัสและไทยต่างก็มีอัตราสูงกว่าการขยายตัวของตลาดมาอย่างต่อเนื่อง เพียงแต่ว่าการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากฮอนดูรัสมีค่าสูงกว่าของประเทศไทยมาก ซึ่งสะท้อนออกมาทางด้านส่วนแบ่งตลาด ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในปี 1992-1993 ส่วนแบ่งตลาดของไทยสูงกว่าของฮอนดูรัส แต่นับตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมา ส่วนแบ่งตลาดของฮอนดูรัสก็สูงกว่าไทย และความแตกต่างก็ยิ่งมากขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า สำหรับสินค้าประเภทนี้ไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันเหนือประเทศอื่น ๆ ที่เคยเป็นประเทศคู่แข่ง ไม่ว่าจะเป็นอิสราเอล เม็กซิโก และจีน แต่อย่างไรก็ตาม เม็กซิโกและจีนยังคงเป็นประเทศคู่แข่งที่ไทยจะต้องระวังอย่างมาก เพราะถึงแม้ว่าไทยจะมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าเม็กซิโกและจีน และไทยเองก็ยังคงมีแนวโน้มที่จะมีส่วนแบ่งตลาดสูงขึ้น แต่ในช่วงปี 1996-1997 นั้น ทั้งจีนและเม็กซิโกมีมูลค่าสินค้าขยายตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าไทย ทำให้สองประเทศนี้มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นมาก จึงต้องระวังว่าจะมาแข่งขันกับไทย และแย่งส่วนแบ่งตลาดไป

HS 6109 เสื้อยืด และ เสื้อกั๊กอื่น ๆ (T-shirts, singlets and other vests)

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดพบว่า เม็กซิโกเป็นเพียงประเทศเดียวที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างเกาหลีใต้ หรือประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอย่างปากีสถาน จีน มาเก๊า และไทย ต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า โดยภาพรวมแล้วในตลาดสินค้าประเภทนี้ เม็กซิโกมีความสามารถในการแข่งขันที่ดีขึ้น ในขณะที่ประเทศอื่นสูญเสียความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่

เคยมีส่วนแบ่งตลาดสูงเช่น ปากีสถาน และจีน

เมื่อพิจารณากลุ่มประเทศที่เคยมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทย คือ เกาหลีใต้ และมาเก๊า โดยในปี 1992 ส่วนแบ่งตลาดของเกาหลีใต้ มาเก๊า และไทยเท่ากับร้อยละ 2.74, 1.95 และ 2.18 แต่ในปี 1997 ส่วนแบ่งตลาดของทั้งสามประเทศเท่ากับร้อยละ 0.8, 1.01 และ 0.54 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าหมวด 6109 ของสหรัฐฯ ตามลำดับ ถ้าหากพิจารณาเพียงแค่ตัวเลขส่วนแบ่งตลาดของทั้งสามประเทศ จะเห็นได้ว่า ทั้งสามประเทศต่างมีส่วนแบ่งตลาดลดลง และไทยเหลือส่วนแบ่งตลาดน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตามไม่สามารถระบุได้ว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ต่ำกว่าเกาหลีใต้และมาเก๊า ทั้งนี้เนื่องจากเกาหลีใต้มีการพัฒนาสูงกว่ามาเก๊า และไทยมาก ดังนั้นลักษณะสินค้าจึงมีความแตกต่างจากมาเก๊าและไทยมาก และสินค้าของมาเก๊าและไทยจะมีลักษณะใกล้เคียงกันมากกว่า

นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในตลาด เปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาดพบว่า ในขณะที่ตลาดมีการขยายตัวมาโดยตลอด แต่มูลค่าสินค้าจากเกาหลีใต้กลับหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่มาเก๊าและไทยมีการขยายตัวบ้างในบางปี แต่อย่างไรก็ตาม มาเก๊าน่าจะมีความสามารถในการแข่งขันดีกว่าไทย เนื่องจากเมื่อมีการขยายตัว มาเก๊าจะขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าไทยมาก และเมื่อหดตัวมาเก๊าก็มีการหดตัวในอัตราที่ต่ำกว่าไทย

เพราะฉะนั้น โดยรวมแล้วประเทศต่าง ๆ ที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกับเม็กซิโก เช่น ปากีสถาน จีน มาเก๊า และไทย รวมถึง เกาหลีใต้ ที่มีการพัฒนาสูงกว่า ต่างก็สูญเสียความสามารถในการแข่งขันให้แก่เม็กซิโก และสำหรับมาเก๊าที่เป็นประเทศคู่แข่งของไทยเนื่องจากมีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกับไทย และเคยมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกันนั้น มีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าไทย จึงอาจกล่าวได้ว่า ไทยมีโอกาสที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้สูงมาก

HS 6112 ชุดว่ายน้ำ ชุดสกี และส่วนประกอบ (Swimwear, ski-suits and articles of apparel)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมจากการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดพบว่า แต่ละประเทศต่างถูกแย่งส่วนแบ่งตลาดโดยเม็กซิโก โดยสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ประเทศที่เคยมีส่วนแบ่งตลาดสูงไม่ว่าจะเป็นไต้หวัน จีน หรืออิสราเอล ต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของเม็กซิโกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง

สำหรับประเทศที่เคยเป็นคู่แข่งของไทย คือ อินโดนีเซีย เนื่องจากอินโดนีเซียมีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกับไทยและมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทย ในปี 1992 พบว่า ภายใต้อิทธิพลของการขยายตัวของเม็กซิโกนั้น อินโดนีเซียพยายามที่จะตอบสนองการขยายตัวของตลาด โดยจะเห็นได้ว่า ในขณะที่ตลาดขยายตัว อินโดนีเซียก็พยายามที่จะขยายมูลค่าสินค้าของตนให้สูงขึ้น ถึงแม้ว่าอัตราการขยายตัวจะต่ำกว่าเม็กซิโกก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอย่างไทยแล้ว ไม่ว่าจะพิจารณาจากแนวโน้มของส่วนแบ่งตลาดหรืออัตราการขยายตัวก็ตาม จะเห็นได้ว่า อินโดนีเซียมีความพยายามที่จะปรับตัวและรักษาสถานภาพในการแข่งขันของตนได้ดีกว่า

HS 6113 เสื้อผ้าที่ทำมาจากผ้าชนิดพิเศษ (Garments made up of special yarns or special textile fabrics)

ในการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดสินค้าประเภทนี้ พบว่า แนวโน้มของส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาสูง เป็นไปในลักษณะที่ลดลงหรือเปลี่ยนแปลงในขอบเขตที่ค่อนข้างคงที่ กรณีของเกาหลีใต้ ส่วนแบ่งตลาดลดลงตั้งแต่ปี 1992-1994 อย่างรวดเร็วมา ถึงแม้ว่าในช่วงปี 1994-1996 จะมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น แต่ก็คิดเป็นสัดส่วนที่ต่ำมาก และในปี 1997 ส่วนแบ่งตลาดของเกาหลีใต้ก็ลดลงอีก สำหรับไต้หวันซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดค่อนข้างสูง ก็มีการเคลื่อนไหวของส่วนแบ่งตลาดในช่วงแคบ ๆ และลดต่ำลงในปี 1997 และฮ่องกงเองซึ่งเดิมก็มีส่วนแบ่งตลาดไม่มากนัก ก็มีการเคลื่อนไหวไปในทางที่ลดลงในปี 1996-1997

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ได้แก่ จีน ไทย และเม็กซิโก มีเพียงจีนเท่านั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่สูงขึ้น ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของไทยและเม็กซิโก เป็นไปในลักษณะที่ลดลงเมื่อจำกัดการพิจารณาประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับไทยในปี 1992 ประกอบด้วย จีน เกาหลีใต้ เม็กซิโก พบว่า จีนมีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าไทย เกาหลีใต้ และมาเลเซียอย่างชัดเจน เนื่องจากตั้งแต่ปี 1995 จีนมีการขยายตัวของตลาดอย่างมาก ในขณะที่เกาหลีใต้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับไทยอย่างชัดเจน โดยในปี 1992 ส่วนแบ่งตลาดของเกาหลีใต้และไทยคิดเป็นร้อยละ 12.97 และ 12.19 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าหมวด HS 6113 ของสหรัฐฯ แต่ส่วนแบ่งตลาดของเกาหลีใต้ลดลงอย่างรุนแรงในปี 1993 และ 1994 โดยในสองปีนั้น มูลค่าสินค้าของเกาหลีใต้ลดลงในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 46.99 และ 55.14 ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่าสินค้าของไทยมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 44.32 และ 54.83 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกับเม็กซิโก ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 เท่ากับร้อยละ 10.29 ของมูลค่าตลาด ซึ่งน้อยกว่าส่วนแบ่งตลาดของไทยเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ไม่อาจชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ระหว่างไทยกับเม็กซิโก ประเทศใดมีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่า ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ว่าในช่วงปี 1992-1995 เม็กซิโกจะมีการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าในตลาดที่ตอบสนองตลาดได้ดีกว่าไทย แต่ไทยก็ยังคงมีส่วนแบ่งที่สูงกว่าเม็กซิโกมาโดยตลอด

แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในปี 1996-1997 คือ ในขณะที่ตลาดขยายตัวในอัตราร้อยละ 46.08 เมื่อเทียบกับปีก่อนมีเพียงจีนเท่านั้นที่มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าสูงกว่าตลาด ในขณะที่ไต้หวัน ไทย และฮ่องกง มีการขยายตัว แต่ในอัตราเพียงร้อยละ 23.17, 29.29 และ 10.38 ซึ่งต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของตลาด สำหรับเม็กซิโกและเกาหลีใต้นั้นหดตัวลง ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถแสดงให้เห็นว่าไทยยังคงสามารถรักษาส่วนแบ่งตลาดของตนไว้ได้ แต่ยังไม่สามารถรุกเพื่อแบ่งส่วนแบ่งตลาดมาจากประเทศคู่แข่งได้อย่างเต็มที่

จากการศึกษาสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้ายัดของประเทศไทยในตลาดสหรัฐฯ พบว่าสินค้าประเภทนี้โดยส่วนใหญ่แล้วประเทศไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่น เนื่องจากความต้องการสินค้าจากประเทศ

ที่มีการพัฒนาสูงของตลาดสหรัฐลดลง จึงทำให้ประเทศที่มีการพัฒนาต่ำได้รับผลดี

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าของประเทศไทยเปรียบเทียบกับ การขยายตัวและของตลาดพบว่า ถึงแม้มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยจะยังคงมีการขยายตัว แต่ในบางรายการสินค้าก็มีการขยายตัวที่ต่ำกว่าตลาด หรือไม่ก็เริ่มมีการขยายตัวที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่งกัน บางประเทศซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าสถานะภาพของความ สามารถในการแข่งขันของประเทศไทยจะมีแนวโน้มที่ลดลงในอนาคต เนื่องจากกรขยายตัวที่รวดเร็วกว่าของประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะเม็กซิโกซึ่งมีความได้เปรียบประเทศไทย และประเทศคู่แข่งอื่น ๆ จากการที่เป็นสมาชิกข้อตกลงเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (NAFTA)

5.1.3 การวิเคราะห์สินค้าหมวดผ้าผืน

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งกันในสินค้าหมวดผ้าผืนมีดังต่อไปนี้

HS 5007 ผ้าไหมทอ (Fabrics, woven, of silk or of silk waste)

พิจารณาสหรัฐฯในช่วงปี 1992-1997 พบว่าตลาดสำหรับสินค้าประเภทนี้มีแนวโน้มในการขยายตัวมาโดยตลอดโดยสามารถเห็นได้จากมูลค่าการนำเข้ารวมที่เพิ่มจาก 279.224 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 1992 เป็น 304.095 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 1997 ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามีเพียงปี 1995 เท่านั้นที่ตลาดมีการหดตัวลงจากปี 1994 ร้อยละ 6.01 แต่ในปีถัดมาตลาดก็มีการขยายตัวต่อไปในอัตรา ร้อยละ 6.27

เมื่อพิจารณาถึงประเทศที่มีการส่งออกสินค้าไปยังตลาดสหรัฐพบว่าโดยส่วนใหญ่ ประเทศที่มีการพัฒนาสูง เช่น อิตาลี เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และฮ่องกง มีการส่งออกสินค้าประเภทนี้ไปยังสหรัฐลดลงมาโดยตลอด เช่นกรณีของญี่ปุ่นการส่งออกไปยังสหรัฐมีมูลค่าลดลงอย่างต่อเนื่อง เกาหลีใต้ก็มีมูลค่าการส่งออกลดลงในระยะสองปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 1997 มีการหดตัวลงจากปี

1996 ถึงร้อยละ 44.81 สำหรับญี่ปุ่นนั้นตลอดช่วงปี 1992-1997 มีการหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเทศไทยมูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทนี้ไปยังสหรัฐฯได้เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยเปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาดสหรัฐฯพบว่าโดยส่วนใหญ่มีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าอัตราการขยายตัวของตลาด แต่ถ้าหากนำไปเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆที่เป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำด้วยกันเช่นจีน อินเดีย จะพบว่า ทั้งจีนและอินเดียต่างก็มีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าอัตราการขยายตัวของตลาดเช่นกัน และมีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าไทยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของจีน

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จะทำการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดพบว่าส่วนแบ่งตลาดของอินเดีย จีนและประเทศไทยมีสัดส่วนที่สูงขึ้น ในขณะที่ส่วนแบ่งของประเทศที่มีการพัฒนาสูงเช่นอิตาลี เกาหลีใต้ และญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลง ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นได้ว่าตลาดสหรัฐฯมีความต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำซึ่งมักจะมีค่าแรงต่ำจึงทำให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าต่ำ

เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นคือประเทศที่มีการพัฒนาต่ำนั้นพบว่าถึงแม้ส่วนแบ่งตลาดทั้งของจีน อินเดีย และไทยจะเพิ่มขึ้นแต่ก็มีค่าแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยส่วนแบ่งตลาดของจีน อินเดีย และไทยในปี 1997 เท่ากับ ร้อยละ 30.99, 14.64 และ 2.71ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าถึงแม้การที่ประเทศไทยจะมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงขึ้นแต่ก็คงเป็นไปได้ยากที่จะสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆเช่นจีน และอินเดียในอนาคต

HS 5208 ผ้าทอน้ำหนักไม่เกิน 200กรัมต่อตารางเมตรที่ประกอบด้วยใยฝ้ายอย่างน้อยร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และผ่านกระบวนการฟอก ย้อม พิมพ์ หรือกระบวนการอื่นๆ (Woven fabrics, containing 85% or more by weight of cotton, bleached, dyed, printed or otherwise finished, weighing more than 200g/m²)

เมื่อพิจารณาจากมูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาดของสินค้าประเภทนี้ พบว่า ประเทศที่มีการพัฒนาสูงมีแนวโน้มที่จะมีส่วนแบ่งตลาดลดลงเช่นญี่ปุ่นในปี1992 มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 17.49 แต่ลดลงเหลือร้อยละ 12.26ในปี1997 สำหรับไต้หวันที่มีส่วนแบ่งร้อยละ5.02ในปี 1992 ลดลงเหลือร้อยละ 2.52ในปี 1997 ในขณะที่เดียวกันประเทศที่มีการพัฒนาต่ำทว่าเช่น อินเดีย ปากีสถาน อินโดนีเซียและไทยมีแนวโน้มที่จะมีส่วนแบ่งตลาดมากยิ่งขึ้น

ถ้าหากพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดจะเห็นได้ว่าคู่แข่งที่สำคัญของไทยในตลาดนี้คืออินโดนีเซียเนื่องจากอินโดนีเซียมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกันกับไทย และเมื่อพิจารณาในช่วงปี1992-1993จะเห็นได้ว่าไทยและอินโดนีเซียมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกันและยังคงเป็นเช่นนั้นมาจนกระทั่งปี 1997ส่วนแบ่งตลาดของอินโดนีเซียมีสัดส่วนสูงกว่าของไทยมากโดยมีค่าร้อยละ7.74ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของไทยมีเพียงร้อยละ4.70

เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงตลาดกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการนำเข้าจากไทยละอินโดนีเซียจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดมา โดยตลอดโดยจะเห็นได้ในปี1993ซึ่งตลาดหดตัวลงร้อยละ 8.52แต่การนำเข้าจากประเทศไทยขยายตัวร้อยละ8.03แต่การนำเข้าจากประเทศไทยขยายตัวร้อยละ 8.03ในขณะที่อินโดนีเซียหดตัวลงร้อยละ12.29 และในปี 1994ที่ตลาดสหรัฐมีการขยายตัวประเทศไทยและอินโดนีเซียต่างก็ได้รับผลดีจากการขยายตัวของตลาด แต่ไทยมีการขยายตัวสูงกว่า แต่ในระยะปี 1996-1997 อินโดนีเซียเริ่มมีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าไทย โดยในปี 1996ตลาดมีการหดตัวลง และการนำเข้าสินค้าประเภทนี้จากไทยก็หดตัวลง แต่อินโดนีเซียมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 24.71 และในปี 1997ที่ตลาดมีการขยายตัว การนำเข้าจากประเทศไทยก็มีการขยายตัวร้อยละ 32.42 แต่อินโดนีเซียขยายตัวมากกว่า โดยมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าสูงถึง ร้อยละ 61.63

โดยสรุปก็คือประเทศไทยได้รับการกดดันจากประเทศอื่นๆที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่า และมีแนวโน้มในทางเพิ่มขึ้นอย่างเช่นอินเดีย หรือปากีสถาน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องแข่งขันกับประเทศที่เคยมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกันคือ อินโดนีเซีย อาจดูเหมือนว่าประเทศไทยจะมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ แต่ว่าต้องพยายามหาทางรองรับแรงกดดันและการแข่งขันจากประเทศอื่นๆเพื่อที่จะได้สามารถรักษาสถานภาพของตนเองในตลาดไว้ได้

HS 5210 ผ้าฝ้ายทออื่น ๆที่มีน้ำหนักมากกว่า 200กรัมต่อตารางเมตร ซึ่งผ่านกระบวนการฟอก ย้อม พิมพ์ หรือการทำให้สำเร็จอื่น ๆและประกอบด้วยใยฝ้ายต่ำกว่าร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และผสมใยประดิษฐ์ (Other woven cotton fabrics, containing less than 85% by weight of cotton, mixed mainly or solely with man-made fibres, bleached, dyed, printed or otherwise finished, weighing more than 200 g/m²)

จากการศึกษาพบว่าส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาสูงเช่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และ ญี่ปุ่น มีแนวโน้มที่จะลดลง ในขณะที่ประเทศที่มีการพัฒนาต่ำกว่าอย่างเช่น จีน ไทย และปากีสถานมีแนวโน้มที่จะมีส่วนแบ่งตลาดสูงขึ้นเรื่อยๆ ในปี 1992เห็นได้ว่า จีน ไทย และอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งค่อนข้างสูง และมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 17.35, 15.54 และ 14.90ตามลำดับ และในปีต่อมาส่วนแบ่งตลาดที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มและลดมาโดยตลอด แต่ในกรณีของจีนและไทยการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้น

โดยภาพรวมประเทศไทยน่าจะมีความสามารถในการแข่งขันเพราะว่ามีสัดส่วนแบ่งตลาดที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามจีนก็เป็นคู่แข่งที่น่ากลัว เพราะจีนมีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าไทย และแม้ว่าอินโดนีเซียจะมีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มและลดไม่แน่นอน แต่ก็ถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูง ในขณะที่เดียวกันไทยก็ต้องแข่งขันกับปากีสถานซึ่งมีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่อง ปากีสถานเป็นคู่แข่งที่น่าจับตามองมากเพราะไม่ว่าตลาดจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ปากีสถานก็ยังคงรักษาการขยายตัวไว้ อย่างสม่ำเสมอ โดยในปี 1992 ส่วนแบ่งตลาดของปากีสถานมีเพียง ร้อยละ 7.16 ในขณะที่ประเทศไทยมีส่วนแบ่งถึงร้อยละ 15.54 และปากีสถานก็มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นโดยตลอด และเริ่มมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าไทยในปี 1995โดยปากีสถานและไทยมีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 15.75 และ 13.36

ตามลำดับ และในปี 1997 ส่วนแบ่งตลาดของปากีสถานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 22.07 ในขณะที่ประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็นเพียงร้อยละ 16.69

สำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหรัฐฯเป็นสินค้าอีกประเภทหนึ่งที่ดูเหมือนว่าประเทศไทยจะมีความสามารถในการแข่งขัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆพบว่าประเทศอื่นก็มีความสามารถในการแข่งขันเช่นกัน และมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าไทยในอนาคต ซึ่งถ้าหากประเทศไทยไม่พยายามเตรียมตัวหาวิธีรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นก็มีความเป็นไปได้ที่สูงกว่าประเทศไทยจะต้องสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหรัฐฯในอนาคตอันใกล้

HS 5407 ผ้าทอใยสังเคราะห์ (Fabrics, woven, of synthetic filament yarn)

เมื่อพิจารณาทางด้านส่วนแบ่งตลาดของไทยพบว่ามีสัดส่วนค่อนข้างคงที่และไม่สูงมากนัก ส่วนแบ่งตลาดของสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหรัฐฯสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มของประเทศที่ส่งออกได้อย่างชัดเจน กลุ่มแรกคือกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูง เช่นเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น แคนาดา และอิตาลี อีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำ เช่น ประเทศไทย เม็กซิโก จีน และฟิลิปปินส์ ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงมีข้อที่น่าสังเกตคือ ส่วนแบ่งตลาดของญี่ปุ่นและเกาหลีใต้มีแนวโน้มลดลงมาโดยลำดับ มีเพียงแคนาดาและอิตาลีเท่านั้นที่ยังคงมีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้น แต่ส่วนแบ่งตลาดของอิตาลีไม่สูงมากนัก และมีการเพิ่มขึ้นค่อนข้างช้า ในขณะที่แคนาดามีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว เมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัว จะเห็นได้ว่า ในระยะปี 1994-1996 มูลค่าการนำเข้าจากแคนาดามีอัตราการขยายตัวสูงขึ้นอย่างมากโดยมีค่าเท่ากับร้อยละ 32.19, 68.82 และ 33.76 ตามลำดับ สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ส่วนแบ่งของแคนาดาสูงขึ้นอย่างรวดเร็วคือ แคนาดาเป็นประเทศในกลุ่มNAFTA จึงเป็นไปได้ว่ามีการเกิดผลได้จากการรวมกลุ่ม(Trade Creation)ภายในกลุ่มNAFTA

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำเช่น ไทย เม็กซิโก จีน และฟิลิปปินส์ ในระยะปี 1992-1994 ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงที่สุดในกลุ่มนี้ แต่ในปี 1995พบว่าส่วนแบ่งตลาด

ของเม็กซิโกเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก และยังคงมีสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทั่งในปี 1997พบว่าส่วนแบ่งตลาดของไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากส่วนแบ่งตลาดในปี 1992เท่าใดนัก ในขณะที่เม็กซิโก จีน และฟิลิปปินส์ ต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดที่สูงขึ้นเป็นอย่างมากและมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าไทย เมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัว ถ้าหากพิจารณาแต่เพียงว่าประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวเปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาดเป็นอย่างไร จะเห็นว่าสินค้าจากประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวสูงกว่าการขยายตัวของตลาดมาโดยตลอด แต่ยังไม่สามารถชี้ได้ว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ เพราะเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆพบว่าอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากจีน อินเดีย และฟิลิปปินส์เป็นอัตราที่น่าตกใจทั้งสิ้น โดยในกรณีของเม็กซิโกนั้นเป็นเช่นเดียวกับกรณีของแคนาดาในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูง คือเกิดผลได้จากการรวมกลุ่ม(Trade Creation)จากการรวมกลุ่มNAFTA สำหรับกรณีของจีนและฟิลิปปินส์เป็นไปได้ว่าทั้งสองประเทศต่างก็มีแรงงานราคาถูกเป็นจำนวนมากจึงทำให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าต่ำ รวมไปถึงอาจมีการส่งเสริมจากทางรัฐบาลจึงทำให้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในอนาคตประเทศไทยจะต้องพบกับคู่แข่งที่น่ากลัว และอาจเป็นไปได้ว่าประเทศไทยจะต้องสูญเสียสถานภาพการแข่งขันของสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหรัฐฯ

HS 5408 ผ้าทอเส้นใยประดิษฐ์ (Fabrics, woven, of artificial filament yarn)

เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาด พบว่า แนวโน้มของตลาดสหรัฐฯที่มีต่อสินค้านี้ มีความต้องการสินค้าที่ผลิตจากประเทศที่มีการพัฒนาสูง โดยจะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งตลาดที่เป็นของประเทศที่มีการพัฒนาสูง ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น เยอรมัน อิตาลี และเกาหลีใต้ มีสัดส่วนที่สูงกว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ คือ อินโดนีเซีย ไทย จีน และอินเดีย มาก

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่ประเทศไทยจะต้องแข่งขันด้วย พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของไทยซึ่งในปี 1992 มีค่าสูงที่สุดในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ แต่นับตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมา ส่วนแบ่งตลาดของไทยก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเหลือเพียงร้อยละ 0.05 เท่านั้น ในปี 1997 ในขณะที่อีกสามประเทศนั้นก็มีความผันผวนในส่วนแบ่งตลาดของตนบ้าง แต่ก็ยังสามารถรักษาแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นได้ในที่สุด และกลายเป็นว่าในปี 1997 ประเทศไทยก็ถูกแบ่งส่วน

แบ่งตลาดไปเป็นจำนวนมาก และเมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากแต่ละประเทศ จะเห็นได้ว่า ถึงแม้ในช่วงปี 1994-1996 ตลาดสหรัฐฯ สำหรับสินค้าในหมวดนี้จะหดตัวลง แต่ก็หดตัวในอัตราที่ไม่รุนแรงมากนัก ในขณะที่มูลค่าสินค้านี้จากประเทศไทยหดตัวในอัตราที่รุนแรงและต่อเนื่องจนถึงปี 1997 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับอีก 3 ประเทศในกลุ่มระดับการพัฒนาที่ใกล้เคียงกัน พบว่า ในกรณีของจีน ถึงแม้ในช่วงที่ตลาดหดตัว มูลค่าสินค้าจากจีนจะหดตัว แต่ก็ไม่รุนแรงเท่ากับไทย และในปี 1997 จีนยังสามารถกลับมาขยายตัวได้อีก สำหรับกรณีของอินโดนีเซียและอินเดีย ก็มีทั้งหดตัวและขยายตัวอย่างรุนแรงและต่อเนื่องเช่นเดียวกับไทย ดังนั้น ทั้ง อินโดนีเซียและจีนยังพอจะรักษาสถานภาพของตนในตลาดสหรัฐฯไว้ได้ ในขณะที่กรณีของประเทศไทย อาจจะพูดได้ว่า ประเทศไทยไม่มีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าหมวดนี้ในตลาดสหรัฐฯ แล้ว

HS 5513 ผ้าทอใยสังเคราะห์ที่มีใยสังเคราะห์น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยน้ำหนักและมีส่วนผสมเป็นฝ้ายไม่เกิน 170 กรัมต่อตารางเมตร (Fabrics, woven, of synthetic staple fibres, containing less than 85% by weight of such fibres, mixed mainly or solely with cotton)

จากการศึกษาพบว่า การนำเข้าผ้าทอใยสังเคราะห์ประเภทนี้ของตลาดสหรัฐฯ มีการนำเข้าจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำเป็นหลัก โดยในปี 1992 คู่ค้าหลักของสหรัฐฯ ได้แก่ จีน ไทย มาเลเซีย และปากีสถาน โดยมีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 25.5, 21.81, 17.15 และ 14.83 ตามลำดับ การเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ จะมีแนวโน้มไปในทางที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจีน ไทย มาเลเซีย ปากีสถาน รวมทั้งอินโดนีเซีย ในขณะที่ประเทศที่มีการพัฒนาสูง เช่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้มีแนวโน้มที่จะมีส่วนแบ่งตลาดลดลง

เมื่อพิจารณาแต่เพียงส่วนแบ่งตลาด จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งตลาดของไทยอยู่ในสัดส่วนที่น่าพอใจ โดยตั้งแต่ปี 1993-1996 สินค้าผ้าทอใยสังเคราะห์ชนิดนี้จากประเทศไทย มีส่วนแบ่งตลาดสูงที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 23.48, 20.62, 20.68 และ 23.95 ตามลำดับ โดยจีนซึ่งเคยเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดมากที่สุด กลับมีส่วนแบ่งใยสังเคราะห์ในปี 1993 ลดลงเหลือร้อยละ 16.71 แล้วจึงค่อย ๆ มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นในปีถัดมา ในขณะที่เดียวกันประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอื่น ๆ เช่น มาเลเซีย ปากีสถาน และอินโดนีเซีย ที่ค่อย ๆ มีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้น แต่เมื่อ

มาพิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากแต่ละประเทศ เปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของตลาดพบว่า นับตั้งแต่ปี 1992-1997 ประเทศไทยแทบไม่เคยมีความได้เปรียบอย่างเห็นได้ชัดจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดเลย ไม่ว่าตลาดจะขยายหรือหดตัว มีเพียงการเปลี่ยนแปลงในช่วงปี 1992/93 และ 1995/96 เท่านั้นที่ไทยสังเคราะห์หดตัว และมูลค่าสินค้าจากประเทศไทยหดตัวน้อยกว่าคู่แข่ง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อตลาดมีการขยายตัว มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยมักมีการขยายตัวน้อยกว่าการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากประเทศคู่แข่ง ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงในช่วงปี 1996/97 ตลาดที่มีการขยายตัวร้อยละ 23.21 แต่ประเทศไทยมีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าที่ส่งไปยังตลาดสหรัฐฯเพียงร้อยละ 7.84 ในขณะที่ การขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากจีน ปากีสถาน และอินโดนีเซีย สูงถึงร้อยละ 48.03, 61.35 และ 80.24 ตามลำดับ จึงทำให้ส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยในปี 1997 เพิ่มขึ้นจากปี 1996 เพียงเล็กน้อย และก็ได้ถูกจีนและปากีสถานแย่งส่วนแบ่งตลาดไป โดยในปี 1997 ส่วนแบ่งตลาดของจีนและปากีสถานคิดเป็นร้อยละ 21.62 และ 24.28 ตามลำดับ

HS 5514 ผ้าทอใยสังเคราะห์ที่มีใยสังเคราะห์น้อยกว่าร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และมีส่วนผสมเป็นฝ้ายมากกว่า 170 กรัมต่อตารางเมตร (Fabrics, woven, of synthetic staple fibres, containing less than 85% by weight of such fibres, mixed mainly or solely with cotton of a weight exceeding 170 g/m², of polyester staple fibres

เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดจะเห็นได้ว่า ใยสังเคราะห์สหรัฐฯมีความต้องการผ้าทอใยสังเคราะห์ประเภทนี้ ทั้งจากประเทศที่มีการพัฒนาสูง และประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ โดยในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงคือ ไต้หวัน และแคนาดา มีสิ่งที่น่าสนใจคือ ส่วนแบ่งตลาดของไต้หวันลดลง ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของแคนาดาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งน่าจะเกิดจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแล้วก่อให้เกิดผลดีคือ เกิด trade creation

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ได้แก่ ปากีสถาน ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ประเทศที่น่าจับตามองเป็นพิเศษเนื่องจากจะเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวของไทยในอนาคต คือ ปากีสถานและอินโดนีเซีย เนื่องจากในปี 1992 ทั้งสองประเทศนี้มีส่วนแบ่งตลาดน้อยกว่าไทย โดยประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 4.92 ในขณะที่ปากีสถานและอินโดนีเซีย มีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับร้อยละ 4.74

และ 1.73 ตามลำดับ แต่เมื่อสิ้นปี 1992 ส่วนแบ่งตลาดของไทย ปากีสถาน และอินโดนีเซีย คิดเป็นร้อยละ 4.48, 21.97 และ 9.81 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดที่ดีขึ้นเท่าใดนัก ในขณะที่ปากีสถานและอินโดนีเซีย มีการพัฒนาในส่วนแบ่งตลาดอย่างชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งปากีสถาน

เมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในตลาดสหรัฐฯ พบว่า ตั้งแต่ในช่วงปี 1992-1993 ทั้งไทย ปากีสถาน และอินโดนีเซีย ต่างก็มีความได้เปรียบจากการขยายตัวของตลาดอย่างมาก โดยอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากทั้งสามประเทศคิดเป็นร้อยละ 122.75, 449.39 และ 590.54 ในขณะที่ตลาดมีการขยายตัวเพียงร้อยละ 32.93 แต่ในปีต่อมาการเปลี่ยนแปลงของปี 1993/94 ตลาดมีการหดตัว แต่ประเทศไทยและอินโดนีเซีย มีการหดตัวรุนแรงกว่าปากีสถานมาก และในปีต่อมา การเปลี่ยนแปลงของปี 1994/95 สถานการณ์ของประเทศไทยยังไม่ดีขึ้น ยังคงหดตัวอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่อินโดนีเซียกลับมาขยายตัวด้วยอัตราร้อยละ 131.29 แต่สิ่งที่น่าสังเกตคือ ในปี 1996/97 ตลาดมีการขยายตัวร้อยละ 42-56 และหลาย ๆ ประเทศก็มีการขยายตัวเช่นกัน แต่ส่วนแบ่งตลาดของหลาย ๆ ประเทศไม่ได้กระเตื้องขึ้น เช่น ปากีสถาน และไทย ที่มีอัตราการขยายตัวเท่ากับร้อยละ 28.34 และ 26.39 ตามลำดับ แต่ส่วนแบ่งตลาดกลับลดลง ทั้งนี้เนื่องจากการแข่งขันมีแนวโน้มที่เข้มข้นขึ้น โดยจีนซึ่งมีแนวโน้มของส่วนแบ่งตลาดในทางลดลงมาโดยตลาด กลับมาขยายตัวในอัตราสูงถึงร้อยละ 64.84 อินโดนีเซียเองก็มีอัตราการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 219.57 ในขณะที่แคนาดาซึ่งเรามาดูตลาดระดับบนก็มีการขยายตัวในอัตราสูงถึงร้อยละ 132.58

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะยังคงรักษาส่วนแบ่งตลาดสินค้าประเภทนี้ในสหรัฐฯ ไว้ได้ในระดับที่ค่อนข้างคงที่ แต่ก็คงไม่สามารถนิ่งนอนใจได้ เนื่องจากประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับเดียวกัน ต่างมีการรุกเพื่อแย่งส่วนแบ่งตลาดอย่างน่ากลัว ไม่ว่าจะเป็นปากีสถาน หรืออินโดนีเซีย แม้แต่จีนที่เคยมีแนวโน้มที่ส่วนแบ่งตลาดลดลง ก็กลับมารุกในตลาดนี้อีกครั้ง ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีสภาพที่ตั้งอยู่บนความเสี่ยงที่อาจจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ในสหรัฐฯ

HS 5515 ผ้าทอใยสังเคราะห์ที่มีใยสังเคราะห์น้อยกว่าร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และมีส่วนผสมเป็นเส้นใยประเภทอื่นที่ไม่ใช่ฝ้าย (Fabrics, woven, of synthetic staple fibres,

containing less than 85% by weight of such fibres, mixed mainly or solely with fibres other than cotton)

สำหรับสินค้าในหมวดนี้แบ่งสินค้าออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับบน คือ สินค้าที่มาจากอิตาลี แคนาดา และเกาหลีใต้ และระดับล่างคือ สินค้าที่มาจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำคือ จีน ไทย อินโดนีเซีย และเม็กซิโก ในส่วนของสินค้าระดับบน จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งตลาดของแคนาดามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของอิตาลีและเกาหลีใต้มีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งเมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากแต่ละประเทศ พบว่า นับตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมา แคนาดามีการตอบสนองได้ดีกว่า อิตาลี และเกาหลีใต้

สำหรับกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ซึ่งจัดว่าเป็นคู่แข่งของประเทศไทย ซึ่งที่เห็นอย่างชัดเจนคือ ทั้งจีนและเม็กซิโก มีแนวโน้มที่ส่วนแบ่งตลาดจะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด และในช่วงปี 1994-1995 ที่ส่วนแบ่งตลาดของจีนและเม็กซิโกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างจีนและไทยแล้ว จะเห็นว่าในช่วงปี 1992-1993 ส่วนแบ่งตลาดของไทยยังคงสูงกว่าจีน แต่พอปี 1994 ส่วนแบ่งตลาดของไทยก็เริ่มน้อยกว่าจีน และเมื่อเม็กซิโกมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.13 ในปี 1994 มาเป็นร้อยละ 2.41 ในปี 1995 ส่วนแบ่งตลาดของไทยก็เริ่มลดลง และลดลงอย่างรุนแรงต่อเนื่องกันในปี 1996 และ 1997

และเมื่อพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในตลาดสหรัฐฯ พบว่า ประเทศไทยเริ่มตอบสนองตลาดได้ไม่ดีตั้งแต่ปี 1995 เป็นต้นมา โดยในปี 1995 ตลาดขยายตัวจากปี 1994 ร้อยละ 3.46 แต่ประเทศไทยตอบสนองตลาดด้วยการขยายตัวเพียงร้อยละ 0.10 ในขณะที่ จีน อินโดนีเซีย และเม็กซิโก ตอบสนองตลาดด้วยการขยายตัวในอัตราร้อยละ 41.09, 648.53 และ 175.85 ตามลำดับ หรือในปี 1996 ตลาดหดตัวจากปี 1995 ร้อยละ 17.47 ประเทศไทยกลับมีมูลค่าสินค้าภายในตลาดลดลงในอัตราสูงถึงร้อยละ 79.55 ในขณะที่จีนและเม็กซิโกยังคงขยายตัวต่อไปในอัตราร้อยละ 23.29 และ 48.13 ตามลำดับ

ดังนั้น จากส่วนแบ่งตลาดและอัตราการขยายตัวที่ได้พิจารณาดังข้างต้น จึงสามารถแสดงให้เห็น

เห็นว่า ประเทศไทยถูกแย่งส่วนแบ่งตลาดสินค้าหมวดนี้ในสหรัฐฯโดยจีนและเม็กซิโก และอาจเป็นสัญญาณบอกว่าประเทศไทยได้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ให้แก่จีนและเม็กซิโก ในตลาดสหรัฐฯไปแล้ว

HS 5516 ผ้าทอที่มีส่วนผสมเป็นด้ายใยสังเคราะห์อย่างน้อยร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก
(Fabrics, woven, containing 85% or more by weight of other artificial staple fibres)

ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงคือ อิตาลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน และแคนาดา เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าพบว่า ไม่มีประเทศใดตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้ดีพอ แต่เมื่อมองทางด้านส่วนแบ่งตลาด ถึงแม้จะเห็นว่า ส่วนแบ่งตลาดของทั้ง 4 ประเทศ มีความผันผวนขึ้นลงคล้ายคลึงกัน แต่จะเห็นได้ว่าในความผันผวนที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มว่าส่วนแบ่งตลาดของแคนาดาน่าจะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

เมื่อพิจารณาประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ซึ่งเป็นคู่แข่งกับไทย คือ จีน และอินโดนีเซีย พบว่าในปี 1992 ประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าจีน และอินโดนีเซีย โดยส่วนแบ่งตลาดของไทย จีน และอินโดนีเซียเท่ากับร้อยละ 6.11, 1.46 และ 1.50 ตามลำดับ แต่นับตั้งแต่ปี 1993 เป็นต้นมา ส่วนแบ่งตลาดของไทยก็ลดลงโดยลำดับ สำหรับจีนและอินโดนีเซียนั้น มีส่วนแบ่งตลาดลดลงในปี 1994-1995 และกลับมามีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นในปี 1996 ซึ่งถ้าหากพิจารณาทางด้านอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าในตลาดสหรัฐฯ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ประเทศไทยสามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้ดีกว่าจีนและอินโดนีเซีย โดยจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วเมื่อตลาดขยายตัว มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยจะขยายตัวเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อตลาดหดตัว มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยก็จะหดตัวรุนแรงมาก ซึ่งถ้าหากยังคงเป็นไปในลักษณะนี้ต่อไป ในระยะเวลาไม่นานประเทศไทยก็มีโอกาสอย่างมากที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ เนื่องจากถูกประเทศอื่น เช่น จีน และอินโดนีเซียแย่งส่วนแบ่งตลาด

จากการศึกษาสินค้าหมวดผ้าฝ้ายของประเทศไทยในตลาดสหรัฐฯ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันเหนือประเทศคู่แข่งที่มีการพัฒนาสูงโดยเปรียบเทียบ แต่

เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่เป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำเช่นเดียวกันพบว่าถึงแม้ประเทศไทยจะยังคงมีการขยายตัวในมูลค่าสินค้าตามการเปลี่ยนแปลงตลาด และส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยจะยังคงมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นและมีสัดส่วนค่อนข้างสูงเป็นส่วนใหญ่ แต่ประเทศคู่แข่งที่มีการพัฒนาต่ำอื่นๆก็มีการขยายตัวอย่างมากเช่นกัน และมีแนวโน้มที่จะมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงส่วนแบ่งของประเทศไทยในไม่ช้า ดังนั้นสถานการณ์ในการแข่งขันของประเทศไทยก็อาจจะลดลงได้ในอนาคต

5.2 การศึกษาสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในตลาดสหภาพยุโรป

สำหรับการศึกษาตลาดสหภาพยุโรปนั้น เนื่องจากประเทศที่มีการทำการค้ากับตลาดสหภาพยุโรปสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มหลักๆ คือประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป และประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป ดังนั้นในการศึกษาดังนี้ จะทำการพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าการค้าภายในกลุ่มประเทศสมาชิก และมูลค่าการค้ากับประเทศนอกกลุ่มสมาชิก เพื่อพิจารณาแนวโน้มว่ามีการค้าภายในกลุ่มมากขึ้นหรือลดลง และทำการพิจารณาเฉพาะประเทศนอกกลุ่มสมาชิกที่สำคัญเปรียบเทียบกับประเทศไทยเพื่อพิจารณาความสามารถในการแข่งขัน

5.2.1 เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าทอ

สินค้าประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าทอที่มีความสำคัญในตลาดสหภาพยุโรป ประกอบด้วยสินค้าที่จัดภายใต้ระบบรหัสสินค้า Harmonized System ดังต่อไปนี้ HS 6201, HS 6202, HS 6204, HS 6206, HS 6207, HS 6208, HS 6211 และ HS 6212 โดยผลการวิเคราะห์ของสินค้าในแต่ละหมวด มีดังนี้

HS 6201 เสื้อโค้ต, เสื้อคลุม และเสื้อแจ็กเก็ตชายที่ทำจากผ้าทอ (Men's and boys' coats, capes, cloaks and jackets, not knitted or crocheted)

จากการพิจารณามูลค่าการนำเข้ารวมของตลาดสหภาพยุโรป พบว่า เนื่องจาก สหภาพ

ยุโรป คือการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ในการนำเข้าสินค้าจะประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก คือ การนำเข้าจากประเทศสมาชิก และส่วนที่สองคือ การนำเข้าจากประเทศนอกกลุ่ม

เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวพบว่า มูลค่าสินค้าจากประเทศภายในกลุ่มสมาชิกมีการขยายตัว กล่าวคือ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นบวกอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่มูลค่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นลบ คือ มีการหดตัวเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดพบว่า ถึงแม้ว่าส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มจะสูงกว่าส่วนแบ่งของประเทศในกลุ่มมาก โดยจะเห็นได้ว่า ในปี 1992 ซึ่งเป็นปีแรกที่เริ่มทำการพิจารณาสัดส่วนของประเทศในกลุ่มมีเพียงร้อยละ 27.88 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าประเภทนี้รวม ในขณะที่สัดส่วนของประเทศนอกกลุ่มสูงถึงร้อยละ 72.12 แต่อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศภายในกลุ่มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของประเทศภายนอกกลุ่มก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง

และถ้าหากพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของแต่ละประเทศ ก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่า เกิดการค้าภายในกลุ่มในสินค้าประเภทนี้มากขึ้น โดยประเทศหลัก 5 ประเทศที่มีมูลค่าสมาชิกในสหภาพยุโรปค่อนข้างมาก ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อิตาลี เบลเยียม และสหราชอาณาจักร ต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดที่มีแนวโน้มขึ้น สำหรับประเทศนอกกลุ่มนั้น จะเห็นว่า โดยส่วนใหญ่ต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลง ไม่ว่าจะเป็น อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ ตุรกี และไทย เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสมาชิกของประเทศเหล่านี้ พบว่า โดยรวมมีค่าเป็นลบ คือมีการหดตัว แต่สำหรับจีนซึ่งยังคงมีส่วนแบ่งตลาดค่อนข้างสูง แต่สิ่งที่น่าจับตามองคือ เวียดนาม และบังคลาเทศ ซึ่งต่างก็เป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำเช่นเดียวกับไทย กลับมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยต้องเผชิญหน้ากับปัญหาหลักสองประการในอันที่จะรักษาความสามารถในการแข่งขันในสมาชิกประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรป ประการแรกคือ การที่กลุ่มสหภาพยุโรปมีแนวโน้มที่จะมีการค้าภายในกลุ่ม (Inter Trade) เพิ่มขึ้น ประการที่สอง การค้ากับประเทศนอกกลุ่มของสหภาพยุโรปมีแนวโน้มที่จะนำเข้าจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอื่นนอกเหนือจากไทย

HS 6204 ชุดสูทสตรี และส่วนประกอบ (Women's and girls' suits and ensembles)

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดระหว่างประเทศภายในกลุ่มกับประเทศภายนอกกลุ่ม พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศภายในกลุ่มลดลงเล็กน้อย ในขณะที่ของประเทศภายนอกกลุ่มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้า พบว่าการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าของประเทศภายนอกกลุ่มเป็นไปในทางบวกอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอมากกว่าของประเทศภายในกลุ่ม

และเมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดรายประเทศ พบว่า ประเทศภายในกลุ่มสหภาพยุโรปหลักๆ ทั้งห้า ได้แก่ เยอรมัน อิตาลี สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ ต่างมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มที่มีการค้าภายในกลุ่ม (Intra Trade) ลดลง สำหรับประเทศภายนอกกลุ่ม พบว่าจีนซึ่งเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศนอกกลุ่มอื่น ๆ ก็ยังคงสามารถรักษาระดับส่วนแบ่งตลาดไว้ได้ แต่สำหรับประเทศอื่น ๆ ซึ่งในปี 1992 มีส่วนแบ่งตลาดน้อยกว่าไทย ได้แก่ ศรีลังกา อินโดนีเซีย ปากีสถาน และบังคลาเทศ มีการขยายตัวในมูลค่าสินค้า ตามการขยายตัวของตลาด ในขณะที่ไทยมีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าสินค้าไปในทางที่ลดลง จึงทำให้ไทยมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงตามลำดับ จนในที่สุดมีส่วนแบ่งตลาดน้อยกว่าประเทศคู่แข่งเหล่านี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการแข่งขันในสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปของประเทศไทยด้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

HS 6206 เสื้อเชิ้ต และเสื้อชุดสตรีที่ทำจากผ้าทอ (Women's and girls' blouses, shirts and shirt-blouses, not knitted or crocheted)

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดพบว่า ในระยะแรก (ปี 1992-1994) ประเทศในกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรป มีแนวโน้มส่วนแบ่งตลาดลดลง ในขณะที่ประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มไปในทางเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากในระยะเวลาดังกล่าว ตลาดสหภาพยุโรปมีการขยายตัว และมูลค่าสินค้าจากภายนอกกลุ่มมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก แต่ในระยะต่อมา (ปี 1995-1996) ส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มมี

แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย และประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มที่ลดลงเล็กน้อย เพราะว่าในช่วงเวลานี้ ตลาดสหภาพยุโรปหดตัว และมูลค่าสินค้าจากประเทศภายนอกกลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลงในอัตราที่สูงกว่าประเทศในกลุ่ม

สำหรับการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มแต่ละประเทศพบว่า โดยส่วนใหญ่ ประเทศต่าง ๆ ก็มีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดตามการเปลี่ยนแปลงของตลาด แต่สิ่งที่เห็นได้คือ ในขณะที่สองปีหลังตลาดมีความต้องการสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มลดลง แต่ประเทศที่มีการพัฒนาต่ำบางประเทศยังสามารถขยายส่วนแบ่งตลาดของตนได้อยู่ เช่น จีน มาเลเซีย และบังคลาเทศ ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างฮ่องกง มีแนวโน้มไปในทิศทางที่ลดลง ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นว่า ตลาดสหภาพยุโรปมีความต้องการสินค้าในหมวดนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำมากกว่า สำหรับประเทศไทย ถึงแม้จะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำแต่กลับ แต่กลับมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่ลดลง แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการแข่งขันของไทยในสินค้าประเภทนี้ลดลง โดยสาเหตุประการหนึ่งมาจากการที่การค้าภายในกลุ่มสหภาพยุโรปมากขึ้น และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ มีประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอื่น ๆ ที่มีสินค้าราคาต่ำกว่ามาแย่งส่วนแบ่งตลาด

HS 6208 เสื้อยัด ชุดชั้นใน ชุดนอน เสื้อคลุม และเสื้อผ้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน (Women's and girls' Singlets and other vests, slips, petticoats, briefs, panties, nightdresses, pyjamas, negligees, bathrobes, dressing gowns and similar articles)

เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดระหว่างประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปกับประเทศนอกกลุ่มสหภาพยุโรป พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มเป็นไปในทิศทางที่ลดลง ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มเป็นไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้า จะเห็นได้ว่า มูลค่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มมีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จากการที่ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มที่มีสัดส่วนค่อนข้างสูง และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้มีการค้าภายในกลุ่มในสินค้าประเภทนี้ไม่มากนัก

สำหรับส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มแต่ละประเทศ พบว่า ประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างฮ่องกง มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นว่า ตลาดสหภาพยุโรปมีความต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาสูงน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากการค้าภายในกลุ่มมาทดแทนได้ แต่อย่างไรก็ตาม จากแนวโน้มที่มีการค้าภายในกลุ่มที่น้อยลง และเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของแต่ละประเทศภายในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีการผลิตสินค้าระดับสูง เช่น อิตาลี และฝรั่งเศส ต่างก็มีแนวโน้มที่ลดลง เพราะฉะนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่า ตลาดยุโรปมีความต้องการสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำมากขึ้น

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำพบว่า จีนเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงและมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับอินเดีย และศรีลังกา เป็นประเทศคู่แข่งที่น่าจับตามอง เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้น สำหรับประเทศไทยในระยะปี 1992-1994 มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มเพิ่มขึ้น แต่ในช่วงปี 1995-1996 ส่วนแบ่งตลาดของไทยกลับลดลงติดต่อกัน ทั้งที่ตลาดยังคงขยายตัว และส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มยังคงเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่า ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยอยู่ในสถานะที่ด้อยลง

HS 6211 ชุดว่ายน้ำ, ชุดสกี และส่วนประกอบที่ทำจากผ้าทอ (Swimwear, ski suits and articles of apparel, not knitted and crocheted)

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดพบว่า ในปี 1992 ซึ่งเป็นปีแรกที่ทำการศึกษา ส่วนแบ่งตลาดของประเทศภายในกลุ่มมีสัดส่วนสูงกว่าประเทศภายนอกกลุ่ม แต่ในปีถัดมาตลาดหดตัวลงร้อยละ 25.59 ส่งผลให้มูลค่าสินค้าจากประเทศภายในกลุ่มลดลงถึงร้อยละ 55.11 ในขณะที่มูลค่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มขยายตัวขึ้นร้อยละ 5.31 ทำให้ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มมีสัดส่วนสูงกว่าประเทศภายในกลุ่ม และยังคงสูงกว่ามาโดยตลอด ถึงแม้ในปี 1995 การขยายตัวของประเทศนอกกลุ่มจะชะลอตัวลงทำให้ส่วนแบ่งตลาดลดลงเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตามในปีต่อมาก็เพิ่มสูงขึ้นอีก ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า สำหรับสินค้าประเภทนี้ การค้ากับประเทศนอกกลุ่มยังคงมีความสำคัญมากกว่าประเทศในกลุ่ม

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่มพบว่า จีนเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูง และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 1996 มีส่วนแบ่งตลาดสูงถึงร้อยละ 16.11 ของมูลค่าสินค้าประเภทนี้ทั้งหมดในตลาดสหภาพยุโรป เวียดนามเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงขึ้นมาโดยตลอด ถึงแม้ว่าจะยังคงมีส่วนแบ่งตลาดน้อยมาก โดยในปี 1992 เวียดนามมีส่วนแบ่งตลาดเพียงร้อยละ 0.07 แต่ด้วยอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าที่สูงมาก และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในปี 1996 ส่วนแบ่งตลาดของเวียดนามเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.10

สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำอื่น ๆ อย่างเช่น อินเดีย อินโดนีเซีย และปากีสถานนั้น ในระยะแรกคือในช่วงปี 1992-1994 ต่างก็มีส่วนแบ่งเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่ม แต่ในปี 1995 ที่ประเทศนอกกลุ่มมีการขยายตัวในอัตราที่ลดลง ประเทศเหล่านี้กลับมีมูลค่าสินค้าที่ลดลงและต่อเนื่องกัน ทำให้ส่วนแบ่งตลาดลดลง แต่สำหรับประเทศไทยและประเทศมาเลเซียนั้น สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ความสามารถในการแข่งขันนั้นต่ำกว่าประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการที่มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการที่มูลค่าสินค้าของตนมีการหดตัวติดต่อกัน ในขณะที่ตลาดขยายตัวและประเทศคู่แข่งขยายตัว

HS 6217 ส่วนประกอบอื่นๆของเสื้อผ้า (Other made-up clothing accessories; part of garments or of clothing)

ถึงแม้ว่าส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มจะสูงกว่าประเทศนอกกลุ่ม แต่แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มเป็นไปในทางที่ลดลง แต่ของประเทศนอกกลุ่มเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงอาจคาดการณ์ว่า สำหรับสินค้าประเภทนี้นั้น การค้าภายในกลุ่มเองมีความสำคัญลดลงเรื่อย ๆ และสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มน่าจะมีบทบาทสูงขึ้น

สำหรับประเทศนอกกลุ่มเองนั้น จะเห็นได้ว่าส่วนแบ่งตลาดของสินค้าจากประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างเกาหลีได้มีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ พบว่า จีนมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงและมีแนวโน้มไปในทางที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ประเทศอื่น

ๆ ไม่ว่าจะเป็นปาก็สถาน และอินโดนีเซีย ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงในแต่ละปี แต่ก็ยังคงมีแนวโน้มในทิศทางที่เพิ่มขึ้น แต่ที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือ อิสราเอล และศรีลังกา ต่างก็มีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งศรีลังกามีการขยายตัวที่รวดเร็วมาก สำหรับประเทศไทยนั้นยังคงมีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดอยู่ขอบเขตแคบ ซึ่งถ้ามองลำพังส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยก็คงดูเป็นปกติดี แต่ถ้าหากมองในแง่พลวัต เปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งแล้วเป็นที่น่ากังวลว่า ไทยคงถูกแย่งส่วนแบ่งตลาดและต้องสูญเสียความสามารถในการแข่งขันให้แก่ประเทศคู่แข่งซึ่งที่ชัดเจนที่สุดคือ ศรีลังกา ในระยะเวลาอันสั้น

ในการศึกษาสถานการณ์ภาพในการแข่งขันของประเทศไทยสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้าทอ พบว่าประเทศไทยมีสถานการณ์ภาพความสามารถในการแข่งขันที่ลดลงโดยจะเห็นได้จากในสินค้าโดยส่วนใหญ่ประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดลดลง ซึ่งการที่ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันลดลงมาจาก 2 สาเหตุหลักคือ ประการแรกก็คือการค้าภายในในกลุ่มประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปมีความเข้มข้นมากขึ้น ประการที่สอง ถ้าหากสินค้ารายการใดที่การค้าภายในกลุ่มประเทศสมาชิกมีความเข้มข้นลดลง และการค้ากับประเทศนอกกลุ่มสมาชิกเข้มข้นมากยิ่งขึ้น แต่ประเทศไทยกลับมีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าลดลง หรือมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงในขณะที่ประเทศนอกกลุ่มสมาชิกมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น

5.2.2 การผลการวิเคราะห์สินค้าหมวดเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้ายัด

HS 6103 เสื้อสูทผู้ชาย และส่วนประกอบที่ทำจากผ้ายัด(Men's and boys' suit and ensembles)

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดสหภาพยุโรปของสินค้าประเภทนี้ระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิก และประเทศนอกกลุ่ม พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มที่ลดลง ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าบทบาทของการค้าภายในกลุ่มสมาชิกมีความสำคัญลดลง และในขณะที่เดียวกันบทบาทของประเทศนอกกลุ่มในการค้าสินค้าประเภทนี้ก็มีความมากขึ้น และในปี 1996 บทบาททั้งของประเทศในกลุ่มสมาชิก และประเทศนอกกลุ่มมี

ความแตกต่างกันไม่มากนัก

สำหรับประเทศนอกกลุ่มสมาชิกนี้เงินเป็นประเทศที่มีบทบาทมากยิ่งขึ้น โดยจะเห็นได้จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของจีนที่เพิ่มมากขึ้น และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าของจีน พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทางที่เพิ่มขึ้นและมีอัตราการขยายตัวที่สูงมาก สำหรับประเทศที่การพัฒนาสูงอย่างฮ่องกงมีบทบาทในตลาดสินค้าประเภทนี้ลดลง ซึ่งเห็นได้จากการที่ฮ่องกงมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในทางที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำที่นอกเหนือจากจีนนั้นต่างก็มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ตุรกี อินเดีย ปากีสถาน บังคลาเทศ มีเพียงประเทศไทยเท่านั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดขึ้นและลงเพียงเล็กน้อย และเป็นการลดลงมากกว่า และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าพบว่า ประเทศไทยมีการขยายตัวในช่วงปี 1993-1994 แต่ในปี 1995-1996 กลับมีการหดตัวลงทั้งที่ตลาดมีการขยายตัว และบทบาทของประเทศนอกกลุ่มมีความสำคัญมากขึ้น

และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอย่างเช่น อินเดีย ปากีสถาน และบังคลาเทศ ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 น้อยกว่าไทย แต่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งในปี 1996 ประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดน้อยกว่าประเทศเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเดียนั้นมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงกว่าไทยเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการแข่งขันของไทยสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

HS 6104 ชุดสูท และส่วนประกอบ เสื้อแจ็กเก็ต เสื้อชุด กระโปรง และกางเกงสตรี (Women's and girls' suits, ensembles, jackets, dresses, skirts, divided skirts, trousers, bib and brace overalls, breeches and shorts)

เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดสหภาพยุโรปสำหรับสินค้าประเภทนี้พบว่าในปี 1992 ซึ่งเป็นปีแรกที่ทำการศึกษาประเทศนอกกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรปมีบทบาทในการค้าสินค้าประเภทนี้มากกว่า

ประเทศในกลุ่มสมาชิก แต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในระยะต่อมา โดยเฉพาะในช่วงปี 1994-1996 จะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่าส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มสมาชิกมีสัดส่วนที่สูงขึ้น ในขณะที่ประเทศนอกกลุ่มมีสัดส่วนที่ลดลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการค้าภายในกลุ่มสมาชิกมีความสำคัญมากขึ้นในสินค้าประเภทนี้

สำหรับประเทศนอกกลุ่มสมาชิกพบว่าประเทศที่มีความสำคัญโดยส่วนมากเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดก็มีความแตกต่างกัน โดยบางประเทศมีสัดส่วนที่ลดลง ในขณะที่บางประเทศมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าการที่บางประเทศมีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงเป็นเพราะถูกประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงขึ้นแย่งส่วนแบ่งตลาดไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเทศที่มีการพัฒนาต่ำที่แย่งส่วนแบ่งตลาดไปนั้นอาจจะมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าซึ่งอาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากมีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า จึงทำให้สินค้ามีราคาต่ำกว่าโดยที่คุณภาพของสินค้าไม่แตกต่างกันมากนัก

สำหรับประเทศที่นำมาทำการศึกษาในครั้งนี้ ที่มีส่วนแบ่งตลาดลดลงได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศไทย และประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นได้แก่ ศรีลังกา เวียดนาม และบังคลาเทศ สำหรับประเทศไทยเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าจะเห็นได้ว่ามูลค่าสินค้าจากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศศรีลังกา และเวียดนามซึ่งในปี 1992 มีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าไทย จะสามารถชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการแข่งขันของไทยสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปลดลงโดยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

HS 6105 เสื้อเชิ้ตผู้ชายที่ทำจากผ้ายัด (Men's and boys' shirts)

ในระยะแรกของการศึกษา (ปี 1992-1993) ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรปมีสัดส่วนที่สูงกว่าประเทศในกลุ่มสมาชิก และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในทางที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสำคัญของการค้าภายในกลุ่มสมาชิกยังน้อยอยู่ แต่ในปี 1994 เป็นต้นมาส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกกลับมีการเปลี่ยนแปลงลดลง และประเทศในกลุ่มสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกจะยังคงสูงกว่าประเทศ

ในกลุ่มสมาชิก แต่ก็แสดงให้เห็นว่าการค้าภายในกลุ่มสมาชิกมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น

สำหรับในกลุ่มประเทศนอกกลุ่มสมาชิก โดยรวมแล้วมีการเปลี่ยนแปลงตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกสหภาพยุโรป โดยจะเห็นได้ว่าในช่วงปี 1992-1993 ประเทศนอกกลุ่มสมาชิกส่วนมากที่มีการพัฒนาต่ำต่างก็มีการขยายตัวในส่วนแบ่งตลาด แต่ในช่วงปี 1994 เป็นต้นมาส่วนแบ่งตลาดของประเทศเหล่านี้ก็มีการลดลงบ้าง สำหรับประเทศนอกกลุ่มสมาชิกที่มีการพัฒนาสูงคือ เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ มีการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง

ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาคือ ปี 1992-1996 ประเทศคู่แข่งที่มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกับประเทศไทยได้แก่ จีน และสิงคโปร์ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์จะเห็นได้ว่าไทยมีความสามารถในการแข่งขันเหนือสิงคโปร์ ซึ่งสาเหตุประการหนึ่งมาจากการที่ตลาดสหภาพยุโรปมีแนวโน้มความต้องการสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาสูงลดลง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับจีนซึ่งเป็นประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกับไทยแล้วจะเห็นว่าไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้อยกว่าจีนโดยเปรียบเทียบ เนื่องจากจีนมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้ามาโดยตลอด และมีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าไทย

แต่เนื่องจากการพิจารณาความสามารถในการแข่งขันควรที่จะพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่นๆที่มีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าประเทศไทยคือ อินเดีย และปากีสถาน พบว่าประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าต่ำกว่า 2 ประเทศนี้มาก จึงสามารถกล่าวได้ว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการแข่งขันสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปลดลง

HS 6106 เสื้อเชิ้ต และเสื้อชุดสตรีที่ทำจากผ้ายัด (Women's and girls' blouses, shirts and shirt-blouses)

เมื่อเปรียบเทียบส่วนแบ่งตลาดระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรป และประเทศนอก

กลุ่มสมาชิก พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดเพียงเล็กน้อย และส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกก็ยังคงมีสัดส่วนสูงกว่าประเทศในกลุ่มสมาชิก แต่สิ่งที่น่าสังเกตคือ นับตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมาส่วนแบ่งตลาดของประเทศสมาชิกมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และประเทศนอกกลุ่มสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงลดลง แสดงให้เห็นว่ากาค้าระหว่างประเทศสมาชิกมีความสำคัญมากขึ้น และน่าจะยังคงมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ต่อไปในอนาคต

สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกสหภาพยุโรป พบว่าประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูง มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้า ในช่วงที่ทำการศึกษาสิงคโปร์มีมูลค่าสินค้าลดลงมาโดยตลอด ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าสิงคโปร์มีความสามารถในการแข่งขันลดลง นอกจากสิงคโปร์แล้ว มาเลเซียซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำก็มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง และในช่วง 3 ปีหลังมาเลเซียมีการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าในทางที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

โดยภาพรวมแล้วในช่วงปี 1992-1994 ซึ่งส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกสหภาพยุโรปมีการขยายตัว ประเทศต่างๆโดยเฉพาะประเทศที่มีการพัฒนาต่ำต่างมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น แต่ในช่วงปี 1994-1996 ซึ่งเป็นช่วงที่บทบาททางการค้าสินค้าประเภทนี้ของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกลดลง ส่วนแบ่งของแต่ละประเทศก็ลดลง ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย แต่จีน และกัมพูชายังคงสามารถขยายตัวต่อไปได้

ถ้าหากเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศคู่แข่งซึ่งมีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และมีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกัน ซึ่งในตลาดสินค้าประเภทนี้ก็คือ กัมพูชา เมื่อพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดและอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้า สามารถแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

HS 6107 ชุดชั้นใน ชุดนอน เสื้อคลุมผู้ชาย และเสื้อผ้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน (Men's and boys' underpants, briefs, nightshirts, pyjamas, bathrobes, dressing gowns and similar articles)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรปและประเทศนอกกลุ่มสมาชิก พบว่าประเทศในกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรปมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงลดลง และประเทศนอกกลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น นอกจากนี้สัดส่วนของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกก็สูงกว่าประเทศในกลุ่มสมาชิก ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นว่าสำหรับสินค้าประเภทนี้การค้าระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกมีความสำคัญน้อยลง

เมื่อพิจารณาเฉพาะประเทศนอกกลุ่มสมาชิกพบว่าประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งตลาดลดลง ในขณะที่ส่วนแบ่งของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกโดยรวมเพิ่มขึ้น และส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มอื่นๆที่มีการพัฒนาต่ำเช่น จีน อินเดีย มาเลเซีย บังคลาเทศมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นได้ว่าความต้องการของตลาดสหภาพยุโรปในสินค้าประเภทนี้จากประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาสูงลดลง สำหรับประเทศที่มีการพัฒนาต่ำโดยรวมนั้นมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงขึ้น แต่อินโดนีเซีย และ ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดค่อนข้างต่ำ และมีแนวโน้มที่ลดลง

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีส่วนแบ่งตลาดค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าของไทยพบว่าในระยะแรกของการศึกษามูลค่าของไทยมีการหดตัวเป็นส่วนมาก แต่ในปี 1996พบว่ามูลค่าสินค้าของไทยมีการขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของตลาด และในขณะเดียวกันประเทศคู่แข่งอื่นก็มีการขยายตัวที่ต่ำหรือไม่ก็หดตัวลง ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงรักษาสถานภาพในการแข่งขันสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปไว้ได้

HS 6108 ชุดชั้นใน ชุดนอน เสื้อคลุมสตรี และเสื้อผ้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน (Women's and girls' slips, petticoats, briefs, panties, nightdresses, pyjamas, negligees, bathrobes, dressing gowns and similar articles)

ตลาดสหภาพยุโรปสำหรับสินค้าประเภทนี้ ส่วนแบ่งตลาดโดยส่วนใหญ่ยังคงเป็นของประเทศนอกกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรป และการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มก็มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกยังคงมีความสำคัญน้อยกว่าการค้ากับประเทศนอกกลุ่มสมาชิก

เมื่อพิจารณาเฉพาะประเทศนอกกลุ่มสมาชิก ประเทศที่มีบทบาทมากจะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ และโดยรวมส่วนแบ่งตลาดของแต่ละประเทศค่อนข้างคงที่ โดย ตุรกี และปากีสถานมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดลดลงเล็กน้อย จีนและอินเดียมีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศคู่แข่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกัน ซึ่งก็คือ มาเลเซีย พบว่า การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของไทยมีความได้เปรียบเหนือมาเลเซีย นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศหนึ่งที่มีการขยายตัวของมูลค่าสินค้าอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากจีน และอินเดีย จึงอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันเหนือประเทศคู่แข่งโดยเปรียบเทียบ

HS 6109 เสื้อยืด และเสื้อกั๊ก (T-shirts, singlets and other vests)

สำหรับตลาดสินค้าประเภทนี้ มีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกสหภาพยุโรป และประเทศนอกกลุ่มสมาชิก โดยในปี 1992 ซึ่งเป็นปีแรกที่ทำการศึกษาพบว่าประเทศในกลุ่มมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าประเทศนอกกลุ่มสมาชิกเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาในปีต่อๆมา พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มสมาชิกลดลง และของประเทศนอกกลุ่มเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสำคัญของการค้าภายในกลุ่มเริ่มมีบทบาทที่ลดลง แต่อย่างไรก็ตามการค้าระหว่างประเทศสมาชิกยังคงมีบทบาทที่สูงกว่า

สำหรับการพิจารณาประเทศนอกกลุ่มสมาชิกพบว่า ประเทศที่มีการพัฒนาสูงเช่นฮ่องกงมีการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ประเทศที่มีการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น โดยตุรกี จีน และ บังคลาเทศสามารถเห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน สำหรับประเทศอื่นๆ เช่น อินโดนีเซีย หรือ ศรีลังกา ถึงแม้จะไม่ชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าพบว่า ทั้งอินโดนีเซีย และศรีลังกา ต่างมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเทศไทย มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดลดลง และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าของประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่งชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ 2 ปีหลัง ตลาดมีการขยายตัวค่อนข้างมากแต่ในปี 1995 มูลค่าสินค้าของประเทศไทยกลับมีการหดตัว และในปีต่อมาที่มีการขยายตัวเพียงเล็กน้อย ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการแข่งขันลดลงโดยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้น

HS 6112 ชุดว่ายน้ำ ชุดสกี และส่วนประกอบ (Swimwear, ski-suits and articles of apparel)

จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดระหว่างประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิก และประเทศนอกกลุ่มสมาชิก พบว่าประเทศนอกกลุ่มมีส่วนแบ่งตลาดที่สูงกว่า และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ในขณะที่ประเทศในกลุ่มมีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการค้าระหว่างประเทศสมาชิกมีความสำคัญลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศนอกกลุ่มสมาชิก

เมื่อพิจารณาเฉพาะประเทศนอกกลุ่มสมาชิกพบว่า โดยรวมประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงขึ้น มีเพียงมาเลเซีย และปากีสถานที่มีแนวโน้มลดลง สำหรับประเทศไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้นที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 คือ ปากีสถาน พบว่าประเทศไทยนอกจากจะมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นในขณะที่ปากีสถานลดลง เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าพบว่า ประเทศไทยมีการขยายตัวโดยเฉพาะใน

ช่วง 3 ปีหลัง ในอัตราที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การขยายตัวของตลาด และอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าของปากีสถาน ดังนั้นความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยจึงดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

HS 6113 เสื้อผ้าที่ทำมาจากผ้าชนิดพิเศษ (Garments made up of special yarns or special textile fabrics)

ในปีแรกที่ทำการศึกษา(1992) ส่วนแบ่งตลาดของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปสูงกว่าประเทศนอกกลุ่มสมาชิกมาก แต่ส่วนแบ่งของประเทศกลุ่มสมาชิกมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องกระทั่งปี 1994 ประเทศนอกกลุ่มสมาชิกก็มีส่วนแบ่งสูงกว่าประเทศในกลุ่มสมาชิก และแนวโน้มก็ยังคงเป็นเช่นนั้น แสดงว่าการค้าภายในกลุ่มของสินค้าประเภทนี้มีความสำคัญลดลง

เมื่อพิจารณาเฉพาะประเทศนอกกลุ่มพบว่า จีนเป็นประเทศที่มีการขยายตัวของส่วนแบ่งตลาดมากที่สุด สำหรับประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างเช่น ฮองกง และเกาหลีใต้ ในระยะแรกยังคงมีการขยายตัวในส่วนแบ่งตลาดอยู่ แต่ในช่วง 2 ปีหลังมีแนวโน้มลดลง สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำอื่นๆก็มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในลักษณะที่เพิ่มขึ้นแต่มีการลดลงในส่วนแบ่งตลาดในปีสุดท้ายที่ทำการพิจารณาคือ ปี 1996 สาเหตุหนึ่งน่าจะเป็นเพราะการขยายตัวอย่างสูงของมูลค่าสินค้าจากจีนจึงทำให้ส่วนแบ่งตลาดของจีนสูงขึ้นมาก และแย่งส่วนแบ่งตลาดจากประเทศที่มีการพัฒนาต่ำอื่นๆ

สำหรับประเทศไทยนั้นก็มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด และมีการลดลงในปี 1996 เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดที่สูง และอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าที่มีความได้เปรียบการเปลี่ยนแปลงของตลาด จึงอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันอยู่ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ประเทศไทยจะมีส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าประเทศอื่นๆมาก โดยเป็นรองเพียงประเทศจีน แต่ก็ควรระวังโดยเฉพาะเกาหลีใต้ที่มีส่วนแบ่งตลาดลดลงแต่ก็ยังคงมีการขยายตัวในอัตราที่สูง และสามารถแย่งส่วนแบ่งตลาดจากไทยได้ไม่มากนักน้อยอย่างแน่นอน เนื่องจากเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงกว่าประเทศไทยดังนั้นคุณภาพสินค้าน่าจะดีกว่าไทย นอกจากนี้

นี้เมื่อพิจารณาจากอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าพบว่า เวียดนามและอินโดนีเซียมีการขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าประเทศไทย ถึงแม้ว่าจะมีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าไทยแต่ก็มีโอกาสที่จะแย่งส่วนแบ่งตลาดจากไทยได้

จากการศึกษาสถานภาพการแข่งขันของประเทศไทยสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำมาจากผ้าใยดีในตลาดสหภาพยุโรป พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงเป็นส่วนใหญ่ มีสินค้าเพียงไม่กี่รายการเท่านั้นที่ยังคงรักษาสถานภาพในการแข่งขันไว้ได้ แต่อย่างไรก็ตามสินค้ารายการที่ประเทศไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันก็ถูกกดดันจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วในมูลค่าสินค้าจากประเทศคู่แข่งที่มีระดับการพัฒนาค่าอื่นๆ

สำหรับสินค้ารายการที่มีความสามารถในการแข่งขันลดลงนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการค้าระหว่างประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามตลาดสหภาพยุโรปก็ยังคงมีความต้องการสินค้าจากประเทศที่มีระดับการพัฒนาค่า และถึงแม้ว่าประเทศไทยจะเป็นประเทศที่มีระดับการพัฒนาค่าแต่ก็ไม่สามารถมีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นได้ ซึ่งเป็นเพราะมีการแข่งขันจากประเทศที่มีระดับการพัฒนาค่าอื่นๆซึ่งอาจจะมีสินค้าที่คุณภาพใกล้เคียงกับสินค้าจากประเทศไทยแต่มีราคาต่ำกว่า จึงทำให้การขยายตัวของมูลค่าสินค้าจากประเทศไทยลดลง และส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยลดลง

5.2.3 ผลการวิเคราะห์สินค้านมดผ้าฝ้าย

HS 5007 ผ้าไหมทอ (Fabrics, woven, of silk or of silk waste)

เดิมส่วนแบ่งตลาดสินค้าประเภทนี้นั้นเป็นของประเทศนอกกลุ่มในสัดส่วนที่สูงกว่าประเทศในกลุ่มเล็กน้อย แต่จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดพบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มไปในทางที่ลดลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสนับสนุนของมูลค่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มเป็นไปในทางที่ลดลง โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นลบต่อเนื่องกัน จึงเป็นไปได้ว่าในสินค้าประเภทนี้ การค้าภายในกลุ่มจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม ตลาดสหภาพยุโรปสำหรับสินค้าประเภทนี้ก็มีการหดตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ การที่ประเทศนอกกลุ่มมีส่วนแบ่งตลาดที่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมูลค่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่ม ลดลงอย่างต่อเนื่อง และโดยเฉลี่ยแล้วลดลงในอัตราที่สูงกว่า

HS 5208 ผ้าทอน้ำหนักไม่เกิน 200กรัมต่อตารางเมตรที่ประกอบด้วยใยฝ้ายอย่างน้อย ร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และผ่านกระบวนการฟอก ย้อม พิมพ์ หรือกระบวนการทำสำเร็จ อื่น ๆ (Woven fabrics, containing 85% or more by weight of cotton, bleached, dyed, printed or otherwise finished, weighing more than 200g/m²)

โดยภาพรวมแล้ว ตลาดสหภาพยุโรปของสินค้าประเภทนี้ยังคงไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก กล่าวคือ ประเทศในกลุ่มยังคงมีส่วนแบ่งสูงกว่าประเทศนอกกลุ่มเล็กน้อย และส่วนแบ่งตลาดของประเทศทั้งสองกลุ่มก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก

สำหรับประเทศนอกกลุ่มนั้น จีนยังคงมีส่วนแบ่งตลาดที่สูง และมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นอินเดีย ปากีสถาน อินโดนีเซีย และไทย ต่างก็มีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดไปในทางที่เพิ่มขึ้น แต่เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าแล้วพบว่า ในช่วงปี 1995-1996 อินเดีย และปากีสถานเป็นประเทศที่น่าจับตามองมาก เพราะว่าเป็นขณะที่ตลาดมีการขยายตัว และมูลค่าสินค้าจากประเทศอื่น ๆ ก็ขยายตัว อินเดีย และปากีสถานต่างก็ขยายตัวในอัตราที่สูงกว่ามาก

เพราะฉะนั้น ถึงแม้ไทยจะมีแนวโน้มว่าสามารถรักษาสถานภาพของความสามารถในการแข่งขันของตนไว้ได้ แต่ประเทศนอกกลุ่มอื่น ๆ กลับมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปได้ว่าจะสามารถแย่งส่วนแบ่งตลาดของไทยไปอีก ดังนั้นไทยจึงมีความจำเป็นต้องหามาตรการ มารับมือกับสถานการณ์ในอนาคต

HS 5209 ผ้าฝ้ายทออื่นๆที่ประกอบด้วยใยฝ้ายไม่เกินร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และมี ส่วนผสมหลักอื่นๆเป็นเส้นใยประดิษฐ์ (Other woven cotton fabrics, containing less than 85% by weight of cotton, mixed mainly or solely with man-made fibres)

ส่วนแบ่งตลาดของสินค้าประเภทนี้ ทั้งของประเทศในกลุ่มและประเทศนอกกลุ่มไม่มีการเปลี่ยนแปลงมาก โดยส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มยังคงสูงกว่า และเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มที่สำคัญพบว่า ส่วนแบ่งตลาดของอิตาลี และฝรั่งเศสมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการลดลงของส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาสูงอย่างญี่ปุ่น ซึ่งอาจชี้ให้เห็นว่าสินค้าประเภทนี้ที่เป็นสินค้าระดับสูง จะมีการค้าภายในกลุ่มมากขึ้น

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่ม พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอินเดีย ปากีสถาน และอินโดนีเซีย แต่ส่วนแบ่งตลาดของไทยมีแนวโน้มลดลง และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าพบว่า มูลค่าสินค้าของไทยมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง และเพิ่งจะเริ่มขยายตัวในปี 1996 แต่สำหรับ อินเดีย ปากีสถาน และอินโดนีเซีย ต่างมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงจากประเทศเหล่านี้สูงกว่าไทยมาก ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ความสามารถในการแข่งขันของไทยสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปด้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

HS 5407 ผ้าทอใยสังเคราะห์ (Fabrics, woven, of synthetic filament yarn)

สำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปมีแนวโน้มที่จะมีการค้าภายในกลุ่มมากขึ้น เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มที่ลดลง

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่มสหภาพยุโรป พบว่า แนวโน้มการความต้องการส่วนแบ่งตลาดของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงเป็นไปในทางที่ลดลง ทั้งนี้ เนื่องจากการค้าภายในกลุ่มที่มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น สำหรับส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ มีแนวโน้มไปในทางที่เพิ่ม

ขึ้นไม่ว่าจะเป็น ปากีสถาน จีน อินเดีย มาเลเซีย ตุรกี และไทย แต่เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าพบว่า ประเทศที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ จีน อินเดีย มาเลเซีย และไทย

ในขณะนี้จากกล่าวได้ว่าไทยมีความสามารถในการแข่งขันสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปเหนือประเทศคู่แข่งอื่น ไม่ว่าจะเป็นจีน อินเดีย มาเลเซีย และตุรกี แต่อย่างไรก็ตาม จีนเป็นประเทศคู่แข่งที่น่าจับตามองมากที่สุด เนื่องจากถึงแม้ว่าจีนจะยังคงมีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าไทย แต่เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวในช่วงปี 1994-1996 จีนมีอัตราการขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าไทยมาโดยตลอด จึงมีความเป็นไปได้ที่จีนอาจจะมีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าไทยในอนาคต

HS 5408 ผ้าทอใยประดิษฐ์ (Fabrics, woven, of artificial filament yarn)

ในตลาดสินค้าประเภทนี้ การค้าภายในกลุ่มยังคงมีความสำคัญมากกว่าการค้ากับประเทศนอกกลุ่ม โดยจะเห็นได้จากส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มที่สูงกว่าประเทศนอกกลุ่ม และมีการเปลี่ยนแปลงไปไม่มาก เมื่อพิจารณาส่วนของประเทศนอกกลุ่มพบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศที่มีการพัฒนาสูงอย่างเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น มีแนวโน้มที่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะสามปีหลัง (1994-1996)

สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำพบว่า โดยส่วนใหญ่ก็มีส่วนแบ่งตลาดที่มีแนวโน้มไปในทางที่ลดลง เช่น อินโดนีเซีย อินเดีย และปากีสถาน มีเพียงจีนและไทยเท่านั้นที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาประเทศคู่แข่งเดิมของไทย คือ ปากีสถาน ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกัน พบว่าไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นโดยเปรียบเทียบ และเมื่อพิจารณาประกอบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าจะเห็นได้ว่า ความสามารถในการแข่งขันของไทยสำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรปสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น คือ อินโดนีเซีย และอินเดีย

HS 5512 ผ้าทอใยสังเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยเส้นใยอย่างน้อยร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก (Fabrics, woven, of synthetic fibres, containing 85% or more by weight of such fibres, other than pile and chenille fabrics)

สำหรับส่วนแบ่งตลาดของสินค้าประเภทนี้ พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศภายในกลุ่มมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้น และส่วนแบ่งตลาดของประเทศภายนอกกลุ่มมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการค้าภายในกลุ่มมากขึ้น

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่มพบว่า ความต้องการสินค้าประเภทนี้จากประเทศที่มีการพัฒนาสูงลดลง ซึ่งสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในกรณีของญี่ปุ่นที่ในช่วงปี 1994-1996 มีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง และนอกจากนี้ยังมีอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตลาดในทางที่ลดลงมาโดยตลอดสำหรับกรณีของเกาหลีใต้ ถึงแม้มูลค่าสินค้าจะไม่ได้ลดลงอย่างต่อเนื่องเหมือนกับญี่ปุ่น แต่เกาหลีใต้ก็มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในทางที่ลดลง

สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำนั้น ต่างมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในทางที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นไต้หวัน ปากีสถาน อินเดีย จีน และไทย โดยในประเทศเหล่านี้ ประเทศที่มีมูลค่าสินค้าของตนในตลาดสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องได้แก่ ไต้หวัน ปากีสถาน จีน และไทย ซึ่งเมื่อจำกัดการพิจารณาในช่วงปี 1995-1996 โดยเปรียบเทียบ อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าของแต่ละประเทศ และเปรียบเทียบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงจากไทยสูงกว่าของประเทศอื่น และสูงกว่าการเปลี่ยนแปลงของตลาด ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าประเทศคู่แข่งโดยเปรียบเทียบ

HS 5515 ผ้าทอใยสังเคราะห์ที่มีใยสังเคราะห์น้อยกว่าร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก และมีส่วนผสมเป็นเส้นใยประเภทอื่นที่ไม่ใช่ฝ้าย (Fabrics, woven, of synthetic staple fibres, containing less than 85% by weight of such fibres, mixed mainly or solely with fibres other than cotton)

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของสินค้าประเภทนี้ระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกสหภาพ

ยุโรป และประเทศนอกกลุ่มสมาชิก พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางลดลง และส่วนแบ่งตลาดของประเทศนอกกลุ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทของการค้าในกลุ่มประเทศสมาชิกที่ลดลง แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้บทบาทจะลดลง แต่ก็ยังคงมีบทบาทมาก เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงก็ยังคงมีส่วนที่สูงอยู่มาก

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่มพบว่า ส่วนแบ่งตลาดของญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูง มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าของญี่ปุ่นยังเป็นไปในทางที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศนอกกลุ่มที่มีการพัฒนาต่ำ โดยรวมมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งไปในทางที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการมีบทบาทที่มากขึ้นของการค้ากับประเทศนอกกลุ่มโดยประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องคือ ตุรกี อินเดีย และจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเดียและจีนนั้นอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าในทางที่เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาที่ทำการพิจารณา

สำหรับกรณีของประเทศไทยนั้น ส่วนแบ่งตลาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะแรกของการพิจารณา คือ ช่วงปี 1992-1994 เท่านั้น แต่ในช่วงปี 1995-1996 ส่วนแบ่งตลาดมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอด และเมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและมากกว่าการเปลี่ยนแปลงของตลาดเพียงในปี 1993 และ 1994 เท่านั้น สำหรับในปี 1995 มีการขยายตัวต่ำกว่าตลาด และในปี 1996 ก็หดตัวลงด้วยอัตราที่สูงถึงร้อยละ 46.09 ของมูลค่าตลาด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยกับประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดในปี 1992 ใกล้เคียงกันคือ อินเดีย จีน สามารถสรุปได้ว่า สำหรับสินค้าประเภทนี้ในตลาดสหภาพยุโรป ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันที่ด้อยลงโดยเปรียบเทียบ

HS 5516 ผ้าทอที่มีส่วนผสมเป็นด้ายใยสังเคราะห์อย่างน้อยร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก (Fabrics, woven, containing 85% or more by weight of other artificial staple fibres)

สินค้าประเภทนี้เป็นสินค้าอีกประเภทหนึ่งที่มีบทบาทของการค้าภายในกลุ่มประเทศสมาชิก มีความสำคัญลดลง โดยจะเห็นได้จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่ม

สมาชิกที่ลดลง และของประเทศนอกกลุ่มที่เป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การค้าระหว่างประเทศสมาชิกยังคงมีความสำคัญสูงกว่าการค้ากับประเทศนอกกลุ่มอยู่มาก เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดของประเทศในกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงกว่าประเทศนอกกลุ่มอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาประเทศนอกกลุ่ม พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของเกาหลีใต้ซึ่งเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และมูลค่าสินค้าของเกาหลีใต้ยังมีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศนอกกลุ่มอื่น ๆ ที่เป็นประเทศที่มีการพัฒนาต่ำ ต่างก็มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยมีอินโดนีเซียมีส่วนแบ่งตลาดสูงที่สุด

สำหรับประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่มีส่วนแบ่งในปี 1992 ใกล้เคียงกันคือ อินเดีย เมื่อพิจารณาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด พบว่าไทยเหนือกว่า เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้า พบว่า ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับตลาดมากกว่าอินเดีย และประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวที่สูง และสูงกว่าของอินเดียมาก นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบกับปากีสถานซึ่งมีส่วนแบ่งในปี 1992 สูงกว่า แต่สุดท้ายในปี 1996 ส่วนแบ่งตลาดของไทยกลับสูงกว่าปากีสถาน จึงอาจสรุปได้ว่าในสินค้าประเภทนี้ในสหภาพยุโรป ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันที่เหนือกว่าประเทศคู่แข่งโดยเปรียบเทียบ

จากการศึกษาสถานการณ์ภาพการส่งออกของประเทศไทยในสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มหมวดผ้าฝ้ายในตลาดสหภาพยุโรป พบว่า มีสินค้าหลายรายการที่ประเทศไทยมีความสามารถในการส่งออกดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง หรือสามารถรักษาสถานการณ์การส่งออกไว้ได้ แต่อย่างไรก็ตามยังมีสินค้าอีกหลายรายการที่ประเทศไทยมีความสามารถในการส่งออกลดลงโดยเปรียบเทียบส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการค้าภายในกลุ่มสหภาพยุโรปมากขึ้น อีกประการหนึ่งก็คือประเทศที่มีการพัฒนาต่ำเช่นเดียวกันสามารถแย่งส่วนแบ่งตลาดไปได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเทศเหล่านั้นสามารถผลิตสินค้าได้ในต้นทุนที่ต่ำกว่า จึงมีราคาสินค้าต่ำกว่า ดังนั้นถึงแม้ว่าประเทศไทยจะยังคงมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าบางรายการ แต่ก็อาจจะประสบกับการแข่งขันจากประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ที่มีระดับการพัฒนาต่ำเช่นกัน ในประเด็นต่อไปจะทำการพิจารณาถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

5.3 ปัญหาของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย

5.3.1 ปัญหาจากมาตรการทางการค้า

การค้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในเวทีการค้าโลกนับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้ข้อตกลงการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศซึ่งเป็นลักษณะของสัญญาพหุภาคีเรียกว่า Multi Fibre Arrangement (MFA) โดยความตกลง MFA ฉบับสุดท้ายคือฉบับที่ 4 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2539 - 31 ธันวาคม 2537 และหลังจากการประชุม GATT รอบอุรุกวัย ได้มีการจัดทำความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Agreement on Textiles and Clothing : ATC) เพื่อเปิดตลาดสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มภายใต้ WTO แทนความตกลง MFA แต่อย่างไรก็ตามความตกลง MFA จะยังคงมีผลบังคับใช้ถึงปี 2547 โดยสินค้าที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงนี้สามารถจำแนกได้เป็น 4 หมวดดังต่อไปนี้

1. เส้นใยและด้าย
2. ผ้าผืน
3. เสื้อผ้าสำเร็จรูป
4. ของทำด้วยสิ่งทอ

สำหรับประเทศไทยนั้นก็ได้รับผลกระทบจากความตกลง MFA นับตั้งแต่การเริ่มเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคี MFA ของไทยนับตั้งแต่ปี 2518 โดยในระยะแรกผลกระทบของ MFA ที่มีต่อการส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยเป็นไปในทางบวก เนื่องจากประเทศที่มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงกว่าไทย เช่น ฮองกง เกาหลีใต้ และได้หวัน ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICs) ถูกจำกัดการส่งออก ทำให้ประเทศไทยที่ยังไม่ถูกจำกัดปริมาณการนำเข้าสามารถส่งออกสินค้าได้มากขึ้น โดยจะเห็นได้ว่าการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจากไทยไปยังตลาดสหรัฐฯ และตลาดสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้นมากจนกระทั่งตลาดทั้งสองนี้กลายเป็นตลาดที่สำคัญของไทย

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นในระยะต่อมา มาตรการกีดกันทางการค้านี้ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถขยายการส่งออกได้อย่างเสรี เนื่องจากประเทศไทยถูกจำกัดการนำเข้า ประกอบกับวิธีการคำนวณการจัดสรรโควตาการส่งออกของประเทศผู้นำเข้าไม่เอื้อต่อการขยายตัวของปริมาณโควตาของไทยจึงทำให้การขยายตัวของปริมาณโควตาของไทยค่อนข้างต่ำ ซึ่งมีผลให้แนวโน้มมูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยไปยังตลาดสหรัฐฯ และตลาดสหภาพยุโรปเป็นไปในทางที่ลดลง

ดังนั้นจากผลการศึกษาถึงความสามารถในการส่งออกในตลาดสหรัฐฯ และตลาดสหภาพยุโรป ซึ่งแสดงไว้ในสองส่วนแรกของบทนี้ พบว่าความสามารถในการส่งออกของสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยมีแนวโน้มลดลง สาเหตุประการหนึ่งนอกเหนือจากความได้เปรียบทางด้านค่าจ้างที่เริ่มหมดไปแล้ว อาจจะเป็นเพราะการถูกกีดกันทางการค้า เนื่องจากตลาดทั้ง 2 ตลาดที่ทำการศึกษาคือตลาดสหรัฐฯ และตลาดสหภาพยุโรปต่างก็เป็นตลาดที่อยู่ภายใต้ข้อตกลง MFA และสินค้าที่ทำการศึกษาคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้ายัด และผ้าฝืน ก็เป็นสินค้าในรายการที่อยู่ภายใต้ข้อตกลง MFA เช่นกัน

และจากที่กล่าวในตอนต้นว่าหลังจากการประชุม GATT รอบอุรุกวัยแล้วได้มีการทำความตกลง ATC ขึ้นซึ่งจะส่งผลให้ความตกลง MFA ลดความสำคัญลงอย่างต่อเนื่อง โดยนับตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นไปจะไม่มีการจำกัดปริมาณการนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มอีกต่อไป ซึ่งจะส่งผลให้มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้นมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศที่ไม่มีความสามารถในการแข่งขันจะไม่ได้มีการจัดสรรโควตาอีกต่อไป ดังนั้นประเทศไทยจะต้องมีการเตรียมรับมือกับการแข่งขันอย่างรุนแรงที่จะต้องประสบในอนาคตอันใกล้

5.3.2 ผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

(1) ตลาดสหรัฐฯ

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่าง สหรัฐอเมริกา แคนาดา และเม็กซิโก ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (NAFTA) ทำให้การค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มภายในกลุ่มประเทศ

สมาชิกเพิ่มมากขึ้น โดยมีสินค้าจากแคนาดา และเม็กซิโกเข้าสู่ตลาดสหรัฐฯมากขึ้น และมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอีกในอนาคต ทั้งนี้เนื่องจากประเทศสมาชิกมีลักษณะเด่นที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถเป็นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกด้วยกัน เช่นเม็กซิโกเป็นประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำ แต่สหรัฐฯ และแคนาดามีเงินทุนมาก และมีเทคโนโลยีที่สูงกว่า ซึ่งเมื่อมีการร่วมมือในกลุ่มสมาชิกจะทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงทำให้สามารถแข่งขันทางด้านราคากับประเทศนอกกลุ่มได้ทำให้มีการค้าภายในกลุ่มสมาชิกเพิ่มมากขึ้น

สินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เนื่องจากตลาดสหรัฐฯเป็นตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีความสำคัญของประเทศไทย ดังนั้นเมื่อมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการค้าภายในกลุ่มมีมากขึ้นทำให้ประเทศคู่แข่งที่น่ากลัวของไทยคือ เม็กซิโก เป็นประเทศคู่แข่งที่มีความได้เปรียบประเทศไทยในหลายๆด้าน เช่นค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่า และการที่เม็กซิโกเป็นประเทศในกลุ่มสมาชิกเดียวกับสหรัฐฯทำให้เม็กซิโกมีความได้เปรียบมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้าน ภาษีนำเข้า ปริมาณการนำเข้าที่ไม่ถูกจำกัดโควตา ต้นทุนการขนส่ง รวมทั้งได้เปรียบจากการกำหนดกฎว่าแหล่งกำเนิดของสินค้า (Rule of Origin)

(2) ตลาดสหภาพยุโรป

ตลาดสหภาพยุโรปเป็นอีกตลาดหนึ่งที่สินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยได้รับผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เนื่องจากสหภาพยุโรปเป็นตลาดที่มีการค้าภายในกลุ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสินค้าจากไทยยังต้องพบกับการแข่งขันจากประเทศกลุ่มยุโรปตะวันออกซึ่งมีความสำคัญมากขึ้น นอกจากนี้ในปี 2542 ที่กำลังมาถึงนั้น สหภาพยุโรปจะประกาศใช้เงินตราสกุลเดียวกันทำให้ต้นทุนการผลิตภายในกลุ่มประเทศสมาชิกลดลงอีก เนื่องจากไม่มีต้นทุนในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

การที่สหภาพยุโรปมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับที่พัฒนาไปมากทำให้การส่งออกสินค้าจากประเทศไทยจะถูกแข่งขันจากประเทศสมาชิกอย่างมาก เนื่องจากประเทศสมาชิกมีข้อได้เปรียบมากกว่าประเทศนอกกลุ่ม เช่นการปราศจากภาษีนำเข้าระหว่างประเทศสมาชิก การมีความ

สำคัญมากขึ้นของประเทศสมาชิกที่มีการพัฒนาค่อนข้างต่ำเช่น สเปน และโปรตุเกส รวมทั้งข้อได้เปรียบประการใหม่คือการปราศจากต้นทุนในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

5.3.3 ปัญหาทางด้านการผลิต

ปัญหาทางด้านการผลิตที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. **ภาชีนำเข้าวัตถุดิบสูง** การเก็บภาชีนำเข้าวัตถุดิบที่สูงอาจไม่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมชั้นปลายอย่างอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป แต่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมขั้นต้นคือ อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมชั้นกลางคือ อุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และแต่งสำเร็จ ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้มีการพึ่งพาการนำเข้าค่อนข้างสูง ซึ่งปัญหาที่ตามมาก็คือ ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาให้อุตสาหกรรมขั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นปลายเติบโตไปพร้อมกันได้ เนื่องจากไม่มีแรงจูงใจให้ผู้ผลิตภายในประเทศใช้วัตถุดิบในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปด้วยผลผลิตจากอุตสาหกรรมขั้นต้น และชั้นกลางในประเทศ
2. **เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตล้าสมัย** เป็นสาเหตุให้การผลิตขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถใช้วัตถุดิบได้อย่างคุ้มค่า สิ้นเปลืองพลังงาน และเสียค่าใช้จ่ายในการบำรุงดูแลสูง ซึ่งส่งผลให้สินค้าของประเทศไทยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าประเทศคู่แข่งที่มีการพัฒนาปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาต่อการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้สูงขึ้น และไม่สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยรวมอย่างเป็นระบบ
3. **การขาดแคลนบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ** การขาดแคลนบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเช่น ผู้จัดการ วิศวกร ช่างเทคนิคต่างๆเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งทางด้านการผลิต การบริหาร และการตลาด
4. **โครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไม่มีความสมดุล** อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปซึ่งเป็นอุตสาหกรรมชั้นปลายมีการขยายตัวมากกว่าอุตสาหกรรม

อื่นๆซึ่งเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้น และขั้นกลาง เช่น อุตสาหกรรมปั่นด้าย ทอผ้า ฟอก ย้อม พิมพ์ และแต่งสำเร็จ เนื่องจากอุตสาหกรรมขั้นปลายมีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงมากนัก เน้นการใช้แรงงานมากกว่า และมีการควบคุมจากรัฐน้อยกว่า ทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่ไม่มีอุปสรรคมากนัก นอกจากนี้การที่อุตสาหกรรมขั้นต้นๆไม่สามารถพัฒนาผลผลิตให้มีมาตรฐานในระดับส่งออกทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในขั้นถัดมาได้เพียงพอ โดยเฉพาะปัญหาด้านคุณภาพ ความหลากหลาย และ ความรวดเร็วในการผลิต ซึ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดคืออุตสาหกรรม ฟอก ย้อม พิมพ์ และ แต่งสำเร็จ ทำให้อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปบางส่วนต้องพึ่งพาการนำเข้าผ้าผืนสำเร็จรูปจากต่างประเทศ ทั้งที่ประเทศไทยเองก็มีการส่งออกผ้าผืน ซึ่งทำให้ไม่เกิดการขยายตัว ในลักษณะของการที่อุตสาหกรรมขั้นปลายมีการขยายตัว แล้วจะทำให้อุตสาหกรรมที่เป็นขั้นต้นๆมีการขยายตัวตามไปด้วย

5.3.4 ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยมีดังต่อไปนี้

1. การขาดแคลนบริการพื้นฐานทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ การที่สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่างๆมีคุณภาพไม่ดี เช่น ไฟฟ้าตก ไฟฟ้าดับ น้ำประปาไหลไม่สม่ำเสมอ มีแรงดันต่ำ และมีคราบสนิม ก่อให้เกิดความสูญเสียในขบวนการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังมีปัญหาทางการโทรคมนาคมไม่ว่าจะเป็น โทรศัพท์ที่ต่ออยาก มีเสียงรบกวน และสำเนาโทรสารคลาดเคลื่อนจากต้นทาง รวมทั้งการขนส่งที่ยังไม่สมบูรณ์ล้นแต่ก่อให้เกิดปัญหาในประเด็นปลีกย่อย ทำให้ประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมลดลง
2. อัตราค่าบริการที่สูง ทำให้การดำเนินการของอุตสาหกรรมมีต้นทุนสูงขึ้น

3. การให้บริการขนส่งที่ล่าช้าและมีต้นทุนสูง ทำให้ความคล่องตัวในการดำเนินการของผู้ประกอบการลดลงซึ่งอาจส่งผลเสียต่อกระบวนการผลิต กระบวนการส่งออก และนำเข้า นอกจากนี้การที่ค่าบริการมีอัตราสูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงตามไปด้วย

5.3.5 ปัญหาทางด้านกฎระเบียบทางราชการ

ขั้นตอนในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออก การคืนอากร หรือการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความยุ่งยาก ล่าช้า ไม่ชัดเจน เช่น

1. ขั้นตอนทางด้านพิธีการศุลกากรของไทยในการนำเข้าสินค้ามาผลิตเพื่อส่งออก มีขั้นตอนมาก ยุ่งยาก ทำให้ต้องใช้เวลามากกว่าที่ควรจึงจะสามารถนำสินค้าออกจากด่านศุลกากรได้ (ประมาณ 5-7 วัน¹) ทำให้ผู้ประกอบการต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น
2. ขั้นตอนการขอคืนภาษีศุลกากรจากการนำเข้าวัตถุดิบมาผลิตเพื่อการส่งออกมีความล่าช้ามาก และถ้าเป็นสินค้าที่ต้องมีการใช้สูตรการผลิตต่างจากสูตรมาตรฐานก็สามารถยื่นขออนุมัติจากกรมศุลกากร แต่ต้องเสียเวลานานในการค้นหาสูตรมาเปรียบเทียบ ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นและเสียโอกาสในการนำเงินที่จะได้คืนไปใช้หมุนเวียนในธุรกิจต่อไป
3. ขั้นตอนการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มก็มีความล่าช้าเช่นกันทำให้ผู้ประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียน

¹ การศึกษาของศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เรื่อง "การจัดการกลยุทธ์และแผนงาน การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยของมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย"